

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-76-12

Druk nr 672

Warszawa, 17 sierpnia 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji między
Rzeczpospolitą Polską a Kanadą w
sprawie unikania podwójnego
opodatkowania i zapobiegania
uchylaniu się od opodatkowania w
zakresie podatków od dochodu wraz z
Protokołem, podpisanych w Ottawie
dnia 14 maja 2012 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 maja 2012 r. zostały podpisane w Ottawie Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu wraz z Protokołem, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją i Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostały one uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych,
- są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone,
- będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu wraz z Protokołem, podpisanych w Ottawie dnia 14 maja 2012 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu wraz z Protokołem, podpisanych w Ottawie dnia 14 maja 2012 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel związania się nową umową

Obowiązująca obecnie umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady została zawarta w dniu 4 maja 1987 r. (Dz. U. z 1990 r. Nr 38, poz. 216).

W nowych warunkach gospodarczych, jak i nowej sytuacji międzynarodowej zaistniałej w Polsce po 1989 r., zawarte w latach osiemdziesiątych umowy podatkowe nie odpowiadają współczesnym wymogom wynikającym z przystąpienia Polski do Europejskiej Organizacji Współpracy i Rozwoju (OECD), jak i Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Zachodzi zatem potrzeba wynegocjowania nowych umów z ważnymi partnerami gospodarczymi Polski, do których zalicza się Kanada.

Polska wynegocjowała nowe umowy m.in. z Republiką Czeską (podpisana w dniu 13 września 2011 r. pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu), z Finlandią (podpisana w dniu 8 czerwca 2009 r. Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Finlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu¹⁾), z Królestwem Norwegii (podpisana w dniu 9 września 2009 r. Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Norwegii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu²⁾), z Republiką Federalną Niemiec (podpisana w dniu 14 maja 2003 r. Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku³⁾), Szwecją (podpisana w dniu 19 listopada 2004 r. Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Szwecji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu⁴⁾) oraz z Wielką Brytanią (podpisana w dniu

---

¹⁾ Dz. U. z 2010 r. Nr 37, poz. 205.

²⁾ Dz. U. z 2010 r. Nr 134, poz. 899.

³⁾ Dz. U. z 2005 r. Nr 12, poz. 90.

⁴⁾ Dz. U. z 2006 r. Nr 26, poz. 193.

20 lipca 2006 r. Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od zysków majątkowych⁵⁾).

II. Informacja o stosunkach gospodarczych z Polską

1. Sytuacja gospodarcza i główne wskaźniki ekonomiczne Kanady

Kanadzie udało się uniknąć drastycznego spadku aktywności gospodarczej, jaki miał miejsce w wielu państwach rozwiniętych w rezultacie kryzysu gospodarki światowej w latach 2009 i 2010, głównie dzięki zdrowym fundamentom gospodarki tego kraju, zwłaszcza finansów oraz znaczącemu pakietowi stymulacyjnemu wdrożonemu przez rząd jeszcze w 2009 r. W całym 2010 r. wzrost PKB osiągnął poziom 3,1%. Na tle gospodarek państw G-7 był więc to bardzo dobry wynik, tym bardziej, że w 2009 r. nastąpił spadek PKB Kanady o 2,5%. Zawirowania na rynkach światowych, problemy gospodarcze i finansowe USA oraz UE utrudniają realizację celu dążącego do wzrostu PKB.

Nie bez znaczenia są też powodzie na rozległych terytoriach kraju, a także aprecjacja kanadyjskiej waluty. Najpoważniejszymi problemami, z którymi już teraz musi borykać się kanadyjska gospodarka jest obniżenie popytu na surowce naturalne (sprzedawane przede wszystkim do USA i UE) oraz następujący po nim spadek cen. Widoczne pozostaje także obniżenie popytu na inne kanadyjskie produkty, które w 80% sprzedawane są na rynku amerykańskim i europejskim.

PKB Kanady zwiększył się w pierwszym kwartale 2011 r. o 1% (w ostatnim kwartale 2010 r. wzrost ten wynosił 0,8%). W ujęciu rocznym PKB wzrósł w pierwszym kwartale o 3,9%. Popyt krajowy zwiększył się o 0,6%. Po raz piąty z rzędu zwiększyły się inwestycje biznesu (wzrost o 3,2%), w tym w maszyny i urządzenia o 3,7% oraz w budownictwo przemysłowe (*non-residential structures*) (+2,8%). Pozytywnym zjawiskiem był duży wzrost nakładów na inwestycje w park maszynowy dla przemysłu (5,8%). Inwestycje w budownictwo mieszkaniowe zwiększyły się o 2,2%. Wydatki ludności na konsumpcję (towary i usługi) pozostawały na poziomie poprzedniego kwartału. Kolejne miesiące nie były już tak optymistyczne. Wg danych *Statistics Canada* z 29 lipca 2011 r. tempo wzrostu kanadyjskiego PKB spadło w maju 2011 r. o 0,3 punktu

---

⁵⁾ Dz. U. z 2006 r. Nr 250, poz. 1840.

procentowego w porównaniu z kwietniem 2011 r. (pierwotnie zakładano wzrost o 0,1%). Był to największy spadek w okresie od maja 2009 r. Pomimo pozytywnych prognoz, co do wzrostu PKB w drugiej połowie roku, eksperci wskazują wiele potencjalnych zagrożeń dla rozwoju gospodarki. Dane dotyczące PKB i produkcji przemysłowej opublikowane w ostatnim czasie prezentują spadki wyników wielu sektorów kanadyjskiej gospodarki. Przemysł wydobywczy zanotował w maju 2011 r. 5,3% spadek wielkości wydobycia w porównaniu z kwietniem 2011 r., w tym w szczególności 4,2% spadek wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego. Sektor produkcji odczuł skutki umacniania się kanadyjskiej waluty oraz słabego popytu ze strony USA, notując spadek o 0,4%. Produkcja dóbr konsumpcyjnych spadła w okresie styczeń-maj 2011 r. o 1,4%, natomiast produkcja dóbr trwałego użytku wzrosła o 0,4%. Sektor motoryzacyjny zanotował 0,5% spadek, przede wszystkim w rezultacie problemów z dostawami części i podzespołów, spowodowanych trzęsieniami ziemi i tsunami, które miały miejsce w Japonii w 2011 r.

Zmniejszyła się produkcja żywności. Aktywność w przemyśle budowlanym zmniejszyła się w maju 2011 r. o 0,3%. Spadki w sektorze budownictwa inżynierii lądowej, komercyjnego i prac remontowych zniwelowały pozytywne wyniki osiągnięte w sektorze budownictwa mieszkaniowego. Sprzedaż hurtowa osiągnęła 1% wzrost, co było głównie efektem umacniania się kanadyjskiej waluty. Sprzedaż detaliczna wzrosła o 0,2% dzięki zwiększonej sprzedaży materiałów budowlanych i wyposażenia ogrodów, co zniwelowało spadek wyników sprzedaży artykułów spożywczych i nowych samochodów.

W 2011 r. kontynuowany był, zapoczątkowany w roku poprzednim, trend poprawy sytuacji na kanadyjskim rynku pracy. W marcu 2011 r. bezrobocie zmniejszyło się w porównaniu z lutym o 0,1% i osiągnęło poziom 7,7%. W ujęciu rocznym (marzec/marzec) w 2011 r. zatrudnienie w gospodarce kanadyjskiej zwiększyło się o 1,8%. W kolejnych miesiącach (do lipca 2011 r.) stopniowo zwiększała się liczba miejsc pracy, co w efekcie spowodowało spadek bezrobocia do poziomu 7,2%.

2. Gospodarcze umowy dwustronne oraz Porozumienia

Obecnie współpraca gospodarcza z Kanadą opiera się na podstawie następujących umów oraz Porozumień:

- Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku sporządzona w Warszawie dnia 4 maja 1987 r. (Dz. U. z 1990 r. Nr 38, poz. 216),
- Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Kanady w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji podpisana w Warszawie dnia 6 kwietnia 1990 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 27, poz. 114),
- Umowa o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą, podpisana w Warszawie dnia 2 kwietnia 2008 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 133, poz. 1095),
- Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Kanady o komunikacji lotniczej podpisana w Ottawie dnia 14 maja 1976 r.,
- Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Kanady w sprawie wzajemnych stosunków w dziedzinie rybołówstwa podpisana w Ottawie dnia 14 maja 1982 r.,
- Oświadczenie o Porozumieniu dotyczącym współpracy w dziedzinach ekonomii, nauki, technologii, kształcenia i kultury między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Quebecu z dnia 14 marca 1991 r.,
- Porozumienie między Ministerstwem Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa Rzeczypospolitej Polskiej i Departamentem Środowiska oraz Departamentem Przemysłu Kanady o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska podpisana w Ottawie 12 września 1994 roku.

3. Dwustronna współpraca

W 2011 r. wyniki handlu zagranicznego Kanady uległy znaczącej poprawie w stosunku do 2010 r. Kanada osiągnęła nadwyżkę w handlu zagranicznym w wysokości 1 757 mld CAD, a łączne obroty wzrosły do poziomu 893 285 mld CAD. Wartość kanadyjskiego importu w 2011 r. wyniosła 445 764 mld CAD (tj. 10,4% więcej niż w 2010 r.), a eksportu (wliczając reeksport) 447 521 mld CAD (12% więcej niż w 2010 r.).

W odniesieniu do UE, na rynki tych państw przypadło w 2011 r. 8,90% wartości eksportu z Kanady (8,65% w roku poprzednim). W imporcie Kanady państwa UE dostarczyły 11,66% wartości dostaw towarów (rok wcześniej – 11,86%), co w efekcie przyniosło temu krajowi po raz kolejny ujemny bilans handlowy

z państwami Unii Europejskiej w wysokości 12,16 mld CAD (w roku 2010 – 13,34 mld CAD). Największymi eksporterami unijnymi do Kanady były następujące kraje (w miliardach CAD): Niemcy (12,7), Wielka Brytania (10,3), Francja (5,5), Włochy (5,1) oraz Niderlandy (2,5). Polska znalazła się na 11 miejscu. Największymi odbiorcami kanadyjskich produktów były: Wielka Brytania (18,6), Niderlandy (4,8), Niemcy (3,9), Francja (3,0) oraz Belgia (2,2). Polska sklasyfikowana została na 14-tym miejscu.

Rok 2011 był rekordowy w polsko-kanadyjskiej wymianie handlowej pod względem wartości obrotów oraz wartości polskiego eksportu. Odnotowano bowiem skokowy wzrost obrotów z Polską. Łączna wymiana handlowa pomiędzy Polską a Kanadą wzrosła o 39,57% do poziomu 1 690,44 mln CAD. Zaważył na tym eksport Polski do Kanady, który osiągnął wartość 1 438,87 mln CAD (991,45 mln CAD w roku 2010); wzrost o 45,1%. Import Polski z Kanady (uwzględniając kanadyjski reeksport) wzrósł w 2011 r. w stosunku do 2010 r. o 14,51% do poziomu 251,58 mln CAD (w roku 2010 wyniósł 219,70 mln CAD). Polska zajęła 35. miejsce wśród dostawców do Kanady (import z Polski stanowił 0,32% kanadyjskiego importu towarowego). Równocześnie, jako odbiorca towarów kanadyjskich, Polska zajęła 53. miejsce z 0,06-procentowym udziałem w całości kanadyjskiego eksportu.

W polskim eksporcie do Kanady najważniejsze pozycje to:

- 1) srebro, z dostawami o wartości 516,67 mln CAD (wzrost o prawie 164% w stosunku do roku ubiegłego). Eksport srebra stanowił 35,91% wartości polskiego eksportu towarowego do Kanady,
- 2) części i podzespoły dla przemysłu lotniczego – 296,4 mln CAD (20,6% jego łącznej wartości),
- 3) meble (80,6 mln CAD),
- 4) wyroby przemysłu maszynowego (wały napędowe, łożyska itd.) – 76,8 mln CAD,
- 5) skóry z norek (47,6 mln CAD).

Polski import z Kanady wzrósł w 2011 r. w porównaniu z rokiem 2010 o 14,51% do wartości 251,58 mln CAD, z czego na towary wyprodukowane w Kanadzie przypadało 209,85 mln CAD, a na kanadyjski reeksport do Polski – 41,73 mln CAD.

Największe pozycje w polskim imporcie z Kanady to:

- 1) części do silników turboodrzutowych lub turbośmigłowych (26,9 mln CAD) – 10,7% całości polskiego importu,
- 2) artykuły z aluminium (5,6 mln CAD),
- 3) wyroby przemysłu maszynowego (koła zamachowe i koła pasowe) – wartość dostaw 5,47 mln CAD),
- 4) turbiny gazowe (5,42 mln CAD),
- 5) silniki turbośmigłowe (5,41 mln CAD).

Uwzględniając kanadyjski reeksport, dodatnie saldo dla Polski w obrotach handlowych na koniec 2011 r. wyniosło 1 145,56 mln CAD.

Import i eksport według prowincji Kanady

Wśród odbiorców polskiego eksportu liderem był Quebec, skupiający 58,49% polskich dostaw (841,5 mln CAD). Na drugim miejscu znalazło się Ontario (390,7 mln CAD; 28%). Na trzecim miejscu znalazła się Alberta (101,6 mln CAD; udział 7,1% w całości polskiego eksportu). Dalsze miejsca zajęły: Kolumbia Brytyjska (wartość dostaw 49,7 mln CAD), Nowa Szkocja – 25,5 mln CAD; Manitoba – 16,2 mln CAD; Nowy Brunszwik – 1,1 mln CAD oraz Nowa Funlandia i Labrador – 888 tys. CAD.

Pod względem polskiego importu, pierwsze miejsce w dostawach do Polski zajęło Ontario, z eksportem Polski o wartości 99,1 mln CAD (udział w całości importu 47,2%). Na drugim miejscu był Quebec (58 mln CAD; 27,7% udziału). Na trzecim miejscu znalazła się prowincja Alberta (16 mln CAD; udział w imporcie – 7,6%). Na kolejnych miejscach plasowały się: Nowy Brunszwik (11,3 mln CAD, 5,4% udziału), Nowa Szkocja (9,8 mln CAD, udział 4,7%), Kolumbia Brytyjska (8,5 mln CAD, 4% udziału), Manitoba (5,7 mln CAD, udział 2,7%), Saskatchewan (0,9 mln CAD, udział 0,5%), Nowa Funlandia i Labrador (0,37 mln CAD, udział 0,2%). Dostawy z pozostałych prowincji i terytoriów kanadyjskich (Wyspy Księcia Edwarda, terytorium Nunavut i Terytoria Północno-Zachodnie) do Polski był nieznaczny i wyniósł łącznie 93,5 tys. CAD.

W marcu 2012 r. rynek kanadyjski został uznany przez Ministerstwo Gospodarki za perspektywiczny.

Polskie inwestycje w Kanadzie

W 2011 r. KGHM Polska Miedź prowadziła rozmowy na temat przejęcia Quadra FNX Mining Ltd. Finalizacja transakcji miała miejsce w marcu 2012 r. Całkowita wartość transakcji, którą KGHM sfinansował z własnych środków, wyniosła 2,9 mld CAD. Nazwa i logo przejętej spółki zostały zmienione na KGHM International Ltd. Dzięki tej transakcji KGHM może zwiększyć w tym roku produkcję miedzi o 25%, a docelowo prawie o 50%. KGHM stała się czwartą w świecie firmą pod względem wydobycia tego surowca. Firma stanie się także producentem takich metali jak molibden, nikiel, ołów, złoto, platyna, pallad, ren oraz selen. Transakcja dotycząca przejęcia Quadra ma istotne znaczenie strategiczne nie tylko dla samej spółki w aspekcie jej dalszego rozwoju, ale także dla gospodarki polskiej, która w ten sposób zapewnia sobie dostęp do surowców strategicznych oraz rzadkich metali.

W 2010 r. KGHM zawarło umowę z Abacus Mining & Exploration Corp. dotyczącą wspólnej realizacji projektu górnictwa miedzi i złota (projekt „Afton-Ajax”). Umowa przewiduje zakup za 37 mln USD 51% udziałów w spółce joint-venture, z możliwością zakupu dalszych 29% udziałów za kwotę nieprzekraczającą 35 mln dolarów. Dotychczas KGHM nabył 8,75% akcji Abacus za cenę 4,5 mln CAD.

Współpraca samorządów

W 2009 r. zainicjowano współpracę między polską Agencją Rozwoju Przemysłu S. A. (ARP) a kanadyjską firmą Plasco Energy Group Inc., z siedzibą w Ottawie, która zajmuje się przetwarzaniem (z wykorzystaniem plazmy) odpadów komunalnych na energię. W 2011 r. prowadzone były rozmowy na temat możliwości budowy takich zakładów w kilku aglomeracjach. Najbardziej zaawansowane są one w przypadku Kędzierzyna-Koźła. Zakłada się, że nowo wybudowany zakład będzie przerabiać 300 ton odpadów dziennie.

Współpraca w wydobyciu gazu łupkowego

Nowym i perspektywicznym elementem współpracy obydwu krajów może stać się pozyskiwanie gazu łupkowego w Polsce. Pierwsze poszukiwawcze odwierty dokonane zostały m.in. przez dwie kanadyjskie firmy: Talisman Energy oraz Nexen. Współpracą w tej dziedzinie zainteresowanie zgłasza też firma Encana. Polska rozwija współpracę z Kanadą także w aspekcie uregulowań prawnych odnoszących się do pozyskiwania tego surowca.

4. Dostęp do rynku

Dostęp do rynku dla polskich towarów i usług (bariery)

Warunki dostępu do rynku kanadyjskiego dla polskich towarów i usług są identyczne jak dla innych dostawców z krajów UE. Istniejące bariery zostały zidentyfikowane przez eksporterów europejskich i umieszczone wśród tematów do dalszych rozmów UE z Kanadą. Najważniejsze bariery, z jakimi spotkać się może polski przedsiębiorca w Kanadzie to:

- funkcjonowanie monopolu państwowych np. w zakresie importu alkoholu do prowincji,
- kontyngenty importowe na niektóre towary rolno-spożywcze (np. sery twarde i inne wyroby mleczarskie, drób i jego przetwory i inne),
- regulacje techniczne i sanitarne, w tym różnice w standardach produktów żywnościowych,
- uciążliwe procedury prowadzenia inspekcji i certyfikacji przez CFIA (Kanadyjską Agencję Kontroli Żywności), w tym wymogi dotyczące etykietowania i opakowania towarów,
- uciążliwe i prowadzone niekiedy w sposób uznaniowy formalności celne,
- restrykcje w zakresie świadczenia usług technicznych, związane z wymaganiami ubezpieczeniowymi, imigracyjnymi oraz nieuznawaniem dyplomów i świadectw kwalifikacji zawodowych, dodatkowo zróżnicowane w zależności od prowincji, powodują de facto uniemożliwienie dostępu do rynku zamówień publicznych tak federalnych, jak i na szczeblu prowincji dla firm spoza Kanady. Ponadto, dostęp do zamówień publicznych jest mocno ograniczony dla firm, które nie prowadzą swojej działalności gospodarczej w Kanadzie, lub jeżeli przedmiot zamówienia nie jest objęty międzynarodową umową o handlu.

Praktyczną barierą dla przedsiębiorców polskich mogą być również, wyższe niż w Europie koszty reklamy i wprowadzenia na rynek nowego produktu, a także koszty obsługi prawnej. Muszą oni zwrócić uwagę na skomplikowaną zawartość umów handlowych, jaka obowiązuje na rynku kanadyjskim tak, aby zabezpieczyć w jak największym stopniu swoje interesy. Dotyczy to zwłaszcza klauzul określających konsekwencje naruszenia zapisów zawartych umów. Trudne jest

wprowadzenie wyrobu do dużych działających w Kanadzie sieci dystrybucyjnych, mających w niektórych przypadkach centrale zakupów w USA.

Dostęp do rynku pracy

Świadczenie usług i zatrudnienie obywateli RP

Polacy chcący wyjechać do Kanady do pracy, muszą ubiegać się o pozwolenie na pracę w Ambasadzie Kanady w Warszawie. Wjazd do Kanady w celu podjęcia zatrudnienia w tym kraju wymaga posiadania wizy z prawem do pracy. W dniu 2 kwietnia 2008 r. podpisano umowę o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą. Umowa ta może przyczynić się do rozwoju współpracy gospodarczej pomiędzy Polską a Kanadą. Wraz z szybkim wzrostem polskiej gospodarki rośnie liczba możliwości inwestycyjnych dla kanadyjskiego sektora prywatnego. Takim inwestycjom – obok czynników typowo ekonomicznych – z pewnością będą sprzyjały odpowiednie podstawy prawne w zakresie zabezpieczenia społecznego, które np. uchronią obywateli kanadyjskich podejmujących zatrudnienie w Polsce przed obowiązkiem podwójnego opłacania składek na ubezpieczenia społeczne.

W dniu 14 lipca 2008 r. Polska i Kanada podpisały umowę o wspieraniu mobilności młodych obywateli. Jej celem jest uproszczenie procedury wyjazdowej dla osób w wieku od 18 do 35 lat (w tym absolwentów szkół wyższych), które zamierzają odbyć praktyki zawodowe w Kanadzie (lub Polsce), zrealizować tam część swojego programu studiów; przebywać w celach szkoleniowych i poznawczych oraz podjąć czasowe zatrudnienie lub przebywać w celach kulturalnych lub poznawczo-turystycznych oraz podjąć pracę. Na mocy tej umowy pobyt na terenie Kanady (lub Polski) może trwać jeden rok. Po wejściu w życie umowy, obywatele Polski wyjeżdżający do Kanady, którym wydany został list polecający, a w niektórych przypadkach również wiza, otrzymają w dniu wjazdu do Kanady, niezależnie od sytuacji na rynku pracy, zezwolenie na pracę wydane przez rząd Kanady ważne przez okres ich legalnego pobytu w tym kraju.

III. Krótka charakterystyka zmienianych przepisów Konwencji

Postanowienia nowej polsko-kanadyjskiej Konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania zostały oparte o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

Art. 1 Zakres podmiotowy Konwencji:

Konwencja będzie miała zastosowanie do osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, w Kanadzie lub w obu Umawiających się Państwach. Termin „miejsce zamieszkania lub siedziba” definiuje art. 4 projektu Konwencji.

Art. 2 Podatki których dotyczy Konwencja

Obowiązująca umowa z 1987 r., wymienia w artykule 2 podatki, do których znajduje ona w Polsce zastosowanie: podatek dochodowy, podatek od wynagrodzeń i podatek wyrównawczy. Zmiana w tym zakresie jest podyktowana dostosowaniem przepisów Konwencji do obowiązującego stanu prawnego.

Artykuł 2 nowej Konwencji przewiduje, zgodnie z obowiązującym prawem, iż do obecnie istniejących podatków, których dotyczy konwencja, należą w Polsce: podatek dochodowy od osób fizycznych i podatek dochodowy od osób prawnych, zwane dalej podatkami polskimi, natomiast w Kanadzie: podatki nakładane przez Rząd Kanady na podstawie ustawy o podatku dochodowym, zwane dalej podatkami kanadyjskimi.

Art. 8 Transport morski i lotniczy

Umowa z 1987 r. przyznaje prawo do opodatkowania dochodów z transportu międzynarodowego Umawiającemu się Państwu, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa. W nowej Konwencji uzależniono miejsce opodatkowania od miejsca siedziby przedsiębiorstwa eksploatującego statki morskie lub powietrzne w transporcie międzynarodowym.

Art. 9 Przedsiębiorstwa powiązane

Umowa z 1987 r. przewidywała w artykule 9 ust. 3 limit czasowy na dokonanie korekty zysków przedsiębiorstwa w przypadku dokonywania transakcji z przedsiębiorstwem powiązaniem. Z uwagi na fakt, iż 5-letni limit jest niezgodny z polskim prawem wewnętrznym (przewidującym w określonych przypadkach możliwość zawieszenia okresu przedawnienia zobowiązań podatkowych), okres do dokonania korekty wydłużono do 9 lat. Jednocześnie zastrzeżono, iż limit czasowy nie znajduje zastosowania w przypadku przestępstwa skarbowego lub

umyślnego zaniechania. Z uwagi na polskie prawo wewnętrzne, które wyklucza możliwość uznania danego postępowania za prowadzone w sprawie o przestępstwo skarbowe przed prawomocnym wyrokiem sądu, w punkcie 3 Protokołu do Konwencji stwierdzono, iż w przypadku Polski określenie „w przypadku przestępstwa skarbowego lub umyślnego zaniechania” obejmuje również wszelkie sprawy, gdy osoba została powiadomiona o wszczęciu przeciwko niej postępowania dotyczącego przestępstwa skarbowego lub umyślnego zaniechania.

Art. 10 Dywidendy

Umowa z 1987 r. przewidywała opodatkowanie dywidend u źródła wg maksymalnej stawki 15%. W nowej Konwencji obniżono stawkę podatku u źródła do 5% w przypadku osoby uprawnionej, posiadającej co najmniej 10% kapitału w spółce wypłacającej dywidendę. W pozostałych przypadkach znajduje zastosowanie stawka 15%.

Art. 11 Odsetki

W przypadku dochodu z odsetek, umowa z 1987 r. przewiduje w art. 11 możliwość opodatkowania odsetek u źródła, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 % kwoty brutto tych odsetek.

Postanowienia nowej Konwencji przewidują utrzymanie opodatkowania u źródła stawką 10%, wprowadzają również zwolnienie u źródła w przypadku wypłaty odsetek w związku z pożyczką udzieloną, gwarantowaną lub ubezpieczoną przez polskie i kanadyjskie instytucje wspierające eksport, a także w przypadku wypłaty odsetek w związku ze sprzedażą towarów na kredyt.

Wolne zawody

W nowej Konwencji pominięto artykuł dotyczący „wolnych zawodów”. Dochody, których opodatkowanie było uregulowane dotychczas artykułem dotyczącym wolnych zawodów, zostaną opodatkowane według zasad ogólnych odnoszących się do działalności gospodarczej, które w obowiązującej umowie są uregulowane w art. 7 lub – w zależności od przypadku – w art. 14 Konwencji (praca najemna).

Art. 14 Praca najemna

Dochód z pracy najemnej zgodnie postanowieniami Art. 14 ust. 1 Konwencji podlega opodatkowaniu w państwie w którym praca jest

wykonywana. Ustęp 2 tego artykułu przewiduje wyjątek od tej reguły. Aby wynagrodzenie zostało zwolnione z opodatkowania, muszą być spełnione trzy warunki. Pierwszy warunek polega na tym, że zwolnienie jest ograniczone okresem 183 dni. W obowiązującej umowie w zakresie spełnienia pierwszego warunku zwolnienia wynagrodzenia z opodatkowania w państwie wykonywania pracy stosuje się sformułowanie, według którego okres przebywania w kraju wykonywania pracy liczący 183 dni nie może być przekroczony w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym. Umowa z 1987 r. przewidywała odniesienie do roku podatkowego, jednakże zapis ten umożliwił nadużycia oraz organizowanie prac w taki sposób, aby unikać opodatkowania.

Artykuł 14 ustęp 3 zawiera również postanowienia dotyczące opodatkowania pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym. Dotychczasowa Umowa przewidywała opodatkowanie takich dochodów wyłącznie w państwie, w którym znajdowało się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa wykonującego transport. Takie rozwiązanie prowadziło do podwójnego nieopodatkowania dochodów polskich rezydentów zatrudnionych w przedsiębiorstwach kanadyjskich, z uwagi na postanowienia wewnętrzne prawa kanadyjskiego. Prawo to zezwala wyłącznie na opodatkowanie dochodów osiągniętych na terytorium Kanady. Zatem osoby pracujące na pokładach statków morskich lub powietrznych u kanadyjskiego pracodawcy, np. w relacjach Kanada – Polska, podlegały opodatkowaniu wyłącznie w odniesieniu do dochodu przypadającego proporcjonalnie na odcinek wykonywania pracy bezpośrednio na terytorium Kanady. W celu zapobieżenia podwójnemu nieopodatkowaniu, wprowadzono zasadę, iż takie dochody podlegają opodatkowaniu wyłącznie w państwie zamieszkania osoby wykonującej pracę.

Art. 20 Inne dochody

Artykuł 20 nowej Konwencji wprowadza zasadę, iż dochody nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów mogą być opodatkowane

w państwie, w którym powstają. Państwo rezydencji zobowiązane jest natomiast do zastosowania odpowiedniej metody, w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania. W przypadku funduszy powierniczych, wprowadzono limit opodatkowania u źródła wg stawki 15%. Zapisy te zbieżne są z analogicznymi postanowieniami Umowy z 1987 r.

Art. 21 Unikanie podwójnego opodatkowania

Polska stosowała metodę wyłączenia z progresją w stosunku do kategorii dochodu uregulowanych w dotychczasowej umowie (z wyłączeniem opodatkowania dywidend, licencji oraz odsetek). W nowej Konwencji również zastosowanie znajdzie metoda wyłączenia z progresją, jako właściwa dla unikania podwójnego opodatkowania.

W odniesieniu natomiast do dochodów z dywidend, odsetek, należności licencyjnych i zysków majątkowych – Rzeczpospolita Polska będzie stosowała metodę zaliczenia proporcjonalnego.

Metoda wyłączenia z progresją polega na tym, że dochód osiągnięty za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej. Ustalenie wysokości podatku w takim przypadku następuje w czterech etapach. Do dochodów podlegających opodatkowaniu dodaje się dochody zwolnione z opodatkowania. Od tak uzyskanej sumy dochodów oblicza się kwotę podatku według skali określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. Następnie oblicza się stopę procentową podatku wyrażającą stosunek kwoty podatku do łącznego dochodu. Wreszcie uzyskaną w ten sposób stopę procentową podatku stosuje się jako stawkę podatkową, tylko i wyłącznie do tych dochodów podatnika, które nie są zwolnione od podatku.

Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika. Ustalenie wysokości

podatku w takim przypadku składa się z trzech etapów. Na początku, zsumowaniu podlegają dochody osiągnięte przez podatnika ze źródeł przychodów położonych na terytorium Polski z dochodami ze źródeł przychodów położonych poza terytorium Polski. Następnie od sumy tak obliczonych dochodów oblicza się podatek dochodowy według skali określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. W trzecim etapie od wyżej obliczonego podatku odejmuje się kwotę podatku równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu w obcym państwie. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć części podatku, która proporcjonalnie przypada na dochody osiągnięte ze źródeł położonych poza terytorium Polski w stosunku do wszystkich opodatkowanych dochodów podatnika.

Art. 24 Wymiana informacji

Obowiązująca umowa w art. 26 zawiera skróconą wersję przepisów dotyczących wymiany informacji. Konwencja rozszerzona została m.in. o zapisy umożliwiające żądanie informacji, nawet jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie potrzebuje ich do własnych celów oraz informacji znajdujących się w posiadaniu instytucji finansowych i banków.

Zmiana ta jest zgodna z obowiązującą treścią Modelowej Konwencji OECD.

IV. Skutki wejścia w życie nowej Konwencji

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Konwencja

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Konwencji. Przepisy Konwencji będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Konwencji w polsko-kanadyjskich stosunkach gospodarczych i kulturalnych.

Następujące akty prawne są związane z przedmiotową Konwencją:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361 i 362, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, źródła przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa

obliczenia i wysokość podatku, pobór podatku lub zaliczek na podatek przez płatników, szczególne zasady ustalania dochodu,

- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, przychody, koszty uzyskania przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa opodatkowania i wysokość podatku, pobór podatku,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) – informacje podatkowe, kontrola podatkowa, tajemnica skarbowa, wymiana informacji z innymi państwami,
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.) – udzielanie pomocy obcemu państwu oraz korzystanie z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych,
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.) – postępowanie kontrolne,
- ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.) – przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przeciwko obowiązkom podatkowym,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) – przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) – ujawnianie informacji stanowiących tajemnicę bankową.

Skutki finansowe

Zarówno obecnie obowiązująca Umowa, jak też nowa Konwencja zawierają jako podstawową metodę wyłączenie z progresją dla wszystkich kategorii dochodów, z wyłączeniem dywidend, odsetek, licencji, zysków z przeniesienia własności majątku i „innych dochodów”. Zatem szacuje się, iż wejście w życie nowej Konwencji nie pociągnie za sobą znacznych skutków budżetowych. Oczekuje się, iż obniżenie stawek podatku u źródła dla dochodów pasywnych zostanie zneutralizowane poprzez intensyfikację stosunków gospodarczych po wejściu w życie korzystniejszych zapisów umownych.

Skutki społeczne i gospodarcze

Przewiduje się możliwość ożywienia relacji gospodarczych z uwagi na obniżenie stawek podatku u źródła dla dochodów pasywnych. Nie przewiduje się znaczących skutków nowej Konwencji na płaszczyźnie społecznej.

Skutki polityczne

Nie przewiduje się znaczących skutków politycznych wejścia w życie nowej Konwencji, z uwagi na fakt, iż jej zmiany mają głównie charakter techniczny, dostosowujący postanowienia Umowy z 1987 r. do aktualnej polityki Umawiających się Państw.

Skutki prawne wejścia w życie Konwencji

Umowa stanie się częścią funkcjonujących już w Polsce mechanizmów wymiany informacji podatkowych oraz unikania podwójnego opodatkowania. Po jej wejściu w życie rozszerzeniu ulegnie zakres terytorialny jurysdykcji, z którymi Polska prowadzi efektywną wymianę informacji podatkowych w odniesieniu do informacji bankowych.

Postanowienia Konwencji nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem ani z prawem Unii Europejskiej.

Wejście w życie Konwencji nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.

V. Tryb związania się przez Rzeczpospolitą Polską Umową

Zgodnie z artykułem 12 ustęp 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) związanie Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ Konwencja ta spełniać będzie przesłanki określone w artykule 89 ustęp 1 punkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

KONWENCJA

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

KANADĄ

W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA

W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

RZECZPOSPOLITA POLSKA I KANADA, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

UZGODNIŁY, co następuje:

ARTYKUŁ 1
Zakres podmiotowy

Niniejsza Konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

Podatki, których dotyczy Konwencja

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do podatków od dochodu, pobieranych na rzecz Umawiającego się Państwa, bez względu na sposób ich pobierania.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki pobierane od całego dochodu albo od części dochodu, włączając w to podatki od zysków z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od całkowitych kwot pensji lub wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do obecnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą w szczególności:

(a) w przypadku Polski:

(i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz

(ii) podatek dochodowy od osób prawnych,

(zwane dalej „podatkami polskimi”);

(b) w przypadku Kanady, podatki nakładane przez Rząd Kanady na podstawie Ustawy o Podatku Dochodowym,

(zwane dalej „podatkami kanadyjskimi”).

4. Niniejsza Konwencja ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które będą nakładane po dacie podpisania niniejszej Konwencji obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich znaczących zmianach, dokonanych w ich prawie podatkowym.

ARTYKUŁ 3 Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:
  - (a) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz każdy obszar przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia;
  - (b) określenie Kanada, w znaczeniu geograficznym, oznacza:
    - (i) terytorium lądowe, przestrzeń powietrzną, wody wewnętrzne oraz morza terytorialne Kanady;
    - (ii) wyłączną strefę ekonomiczną Kanady, określoną na podstawie jej prawa wewnętrznego, zgodnie z częścią V Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, podpisanej dnia 10 grudnia 1982 r.; oraz
    - (iii) szelf kontynentalny Kanady, określony na podstawie jej prawa wewnętrznego, zgodnie z częścią VI Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, podpisanej dnia 10 grudnia 1982 r.;
  - (c) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, fundusz powierniczy (trust), spółkę, a także każde inne zrzeszenie osób;
  - (d) określenie „spółka” oznacza jakąkolwiek osobę prawną lub jakikolwiek podmiot, który jest traktowany jak osoba prawna dla celów podatkowych;
  - (e) określenie „przedsiębiorstwo” ma zastosowanie do prowadzenia jakiejkolwiek działalności gospodarczej;

- (f) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, w zależności od kontekstu, odpowiednio Polskę i Kanadę;
- (g) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- (h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy taki transport wykonywany jest wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- (i) określenie „właściwy organ” oznacza:
- (i) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela, oraz
  - (ii) w przypadku Kanady, Ministra Skarbu (Minister of National Revenue) lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- (j) określenie „obywatel”, w odniesieniu do Umawiającego się Państwa oznacza:
- (i) każdą osobę fizyczną posiadającą narodowość lub obywatelstwo tego Umawiającego się Państwa, i
  - (ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie, które utworzone zostało na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w tym Umawiającym się Państwie; oraz

(k) określenie „działalność gospodarcza” obejmuje wykonywanie wolnych zawodów i innej działalności o charakterze niezależnym.

2. Przy stosowaniu Konwencji w dowolnym czasie przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane ma takie znaczenie jakie w tym czasie ma ono w prawie tego Państwa dla celów podatków, do których ma zastosowanie Konwencja, przy czym znaczenie pojęcia wynikające z ustawodawstwa podatkowego tego Państwa ma pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym temu pojęciu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

ARTYKUŁ 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza:

(a) każdą osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze, jednakże nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie; oraz

(b) to Państwo lub jego jednostkę terytorialną lub organy władz lokalnych lub jakąkolwiek agencję lub organ rządu tego Państwa, jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas status tej osoby fizycznej określa się według następujących zasad:

(a) osobę fizyczną uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym ta osoba ma stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ta osoba ma stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

(b) jeżeli nie jest możliwe ustalenie, w którym Państwie osoba fizyczna ma ośrodek interesów życiowych albo nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, wówczas osobę tę uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;

(c) jeżeli osoba fizyczna przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, którego jest obywatelem; oraz

(d) jeśli osoba fizyczna jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli spółka jest obywatelem Umawiającego się Państwa i stosownie do postanowień ustępu 1 ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą siedzibę tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba inna niż osoba fizyczna lub spółka, o której mowa w ustępie 3, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, właściwe organy Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia Umawiające się Państwo, w którym, w rozumieniu niniejszej Konwencji, uważać się będzie, że osoba ta ma siedzibę, uwzględniając przy tym miejsce jej faktycznego zarządu, miejsce gdzie została ona utworzona lub inne istotne czynniki. W przypadku braku takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakichkolwiek ulg lub zwolnień podatkowych przyznawanych na podstawie Konwencji.

ARTYKUŁ 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

(a) siedzibę zarządu;

(b) filię;

(c) biuro;

(d) fabrykę;

(e) warsztat; oraz

(f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce poszukiwania lub eksploataowania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy, prace konstrukcyjne, montażowe lub instalacyjne stanowią zakład tylko wówczas, gdy trwają one dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, określenie „zakład” nie obejmuje:

(a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;

(b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;

(c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;

(d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;

(e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;

(f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którychkolwiek rodzajów działalności, o jakich mowa w punktach (a) do (e) niniejszego ustępu, pod warunkiem, że całkowita działalność tej placówki wynikająca z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba – z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela, o którym mowa w ustępie 6 – działa w imieniu przedsiębiorstwa i posiada, oraz zwyczajowo wykonuje, pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, wówczas uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada w tym Państwie zakład w zakresie każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że podejmuje ono w tym Państwie czynności za pośrednictwem maklera, generalnego komisanta albo jakiegokolwiek innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że osoby te działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając w to dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo podatkowe tego Umawiającego się Państwa, na którego terytorium dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy inwentarz oraz urządzenia użytkowane w gospodarstwach rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego używania, dzierżawy lub jakichkolwiek innych form korzystania z majątku nieruchomego.

4. W przypadku Kanady, postanowienia ustępu 1 stosuje się również do dochodu z przeniesienia własności majątku nieruchomego.

5. Postanowienia ustępów 1, 3 i 4 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność gospodarczą w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako odrębne i samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych na rzecz tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.
4. Nie można przypisać zakładowi zysków tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.
5. Dla celów poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
6. Jeżeli zyski obejmują dochody lub zyski z przeniesienia własności majątku, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia artykułu 7, zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie statków morskich lub statków powietrznych, w przypadku gdy taki transport wykonywany jest wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się także do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, ale tylko do tej części zysków osiągniętych w ten sposób, które mogą zostać przypisane uczestnikowi w stosunku do jego udziału w takim wspólnym przedsięwzięciu.

ARTYKUŁ 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- (a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa; lub
- (b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, sprawowaniu kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

3. Umawiające się Państwo nie będzie dokonywało zmiany dochodu przedsiębiorstwa w warunkach, o których mowa w ustępie 1, po upływie okresów przedawnienia przewidzianych w jego prawie wewnętrznym, a w każdym razie po upływie dziewięciu lat od zakończenia roku podatkowego, w którym dochód, będący przedmiotem takiej zmiany zostałby, z uwagi na okoliczności określone w ustępie 1, przypisany do tego przedsiębiorstwa.

4. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie mają zastosowania w przypadku przestępstwa skarbowego lub umyślnego zaniechania.

ARTYKUŁ 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, dywidendy te mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć:

(a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli osobą uprawnioną jest spółka posiadająca bezpośrednio co najmniej 10 procent kapitału w spółce wypłacającej dywidendy; oraz

(b) 15 procent kwoty dywidend brutto w pozostałych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z udziałów (akcji), akcji gratisowych, praw do udziału w zysku, akcji górniczych, akcji założycieli lub z innych praw do udziału w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochód z innych praw, który zgodnie z prawem podatkowym Umawiającego się Państwa, w którym spółka wypłacająca te dywidendy ma siedzibę, jest traktowany jak dochód z udziałów (akcji).

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony i gdy

udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

5. Jeżeli spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać żadnym podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu położonego w tym drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo z dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie udziałów (akcji) lub innych praw, z tytułu których dywidenda jest wypłacana, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

ARTYKUŁ 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2:

(a) odsetki, które powstają w Polsce i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Kanadzie podlegają opodatkowaniu tylko w Kanadzie, jeżeli są wypłacane w związku z pożyczką udzieloną, gwarantowaną lub ubezpieczoną przez Export Development Canada lub kredytem przyznanym, gwarantowanym lub ubezpieczonym przez Export Development Canada;

(b) odsetki, które powstają w Kanadzie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce podlegają opodatkowaniu tylko w Polsce, jeżeli są wypłacane w związku z pożyczką udzieloną, gwarantowaną lub ubezpieczoną przez organizację wspierającą eksport, której wyłącznym właścicielem jest Państwo Polskie lub kredytem przyznanym, gwarantowanym lub ubezpieczonym przez organizację wspierającą eksport, której wyłącznym właścicielem jest Państwo Polskie;

(c) odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli są wypłacane w związku z zadłużeniem powstałym w konsekwencji

sprzedaży przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie jakiegokolwiek wyposażenia, towarów lub usług, z wyjątkiem przypadków, gdy sprzedaż lub zadłużenie występują pomiędzy osobami powiązanymi, lub gdy osobą uprawnioną do odsetek jest inna osoba niż sprzedający lub inna niż osoba powiązana ze sprzedającym.

4. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności zabezpieczonych jak i niezabezpieczonych hipoteką, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi, jak również dochód, który jest traktowany jak dochód z pożyczki pieniężnej zgodnie prawem Państwa, w którym ten dochód powstaje. Jednakże, określenie „odsetki” nie obejmuje dochodu, o którym mowa w artykule 8 lub artykule 10.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z działalnością którego powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład, to uważa się, że odsetki takie powstają w tym Państwie, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą odsetki a osobą do nich uprawnioną lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane przekracza kwotę, która

byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną bez tych powiązań, wówczas postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

8. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie wierzytelności, z tytułu której odsetki są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych wierzytelności.

ARTYKUŁ 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie należności mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli osoba do nich uprawniona ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty należności licencyjnych brutto.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2:

(a) należności licencyjne z tytułu praw autorskich, oraz inne podobne należności mające związek z produkcją lub reprodukcją jakiegokolwiek dzieła literackiego, dramatycznego, muzycznego lub artystycznego (nie włączając jednak należności licencyjnych mających związek z filmami dla kin i dziełami zarejestrowanymi na filmie lub wideokasie lub innych nośnikach wykorzystywanych w związku z transmisją w telewizji); oraz

(b) należności licencyjne za korzystanie lub prawo do korzystania z wszelkiego patentu lub doświadczenia zawodowego w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (nie włączając jednak należności licencyjnych związanych z wynajmem lub umową franczyzy),

które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być także opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie, ale jeżeli osoba do nich uprawniona ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty należności licencyjnych brutto.

4. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania każdego prawa autorskiego, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej i obejmuje wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z filmami dla kin i dziełami zarejestrowanymi na filmie lub wideokasie lub taśmie, wykorzystywanymi w związku z transmisją w telewizji lub radiu. Jednakże, określenie „należności licencyjne” nie obejmuje dochodu, o którym mowa w artykule 8.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

6. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeśli osoba je wypłacająca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstał obowiązek wypłaty należności licencyjnych i zapłata tych należności jest pokrywana przez ten zakład, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Państwie, w którym zakład jest położony.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między osobą wypłacającą należności licencyjne a osobą do nich uprawnioną lub powiązań między tymi osobami a osobą trzecią, kwota należności licencyjnych płaconych za użytkowanie, prawo lub informację, przekracza kwotę, którą osoba wypłacająca należności i osoba uprawniona uzgodniłyby

bez tych powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad wymienioną poprzednio kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa, z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

8. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby, do której odnosi się powstanie lub nabycie praw, z tytułu których należności licencyjne są wypłacane, było wyłącznie uzyskanie korzyści z niniejszego artykułu w wyniku powstania lub nabycia tych praw.

ARTYKUŁ 13

Zyski z przeniesienia własności majątku

1. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, łącznie z tymi zyskami, które pochodzą z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski osiągnane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności statków morskich lub statków powietrznych eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, lub majątku ruchomego związanego z eksploatowaniem takich statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
4. Zyski osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia własności akcji (udziałów), lub praw udziałowych w spółce osobowej, funduszu powierniczym (trust) lub innym podmiocie, których wartość pochodzi głównie (więcej niż 50 procent) z majątku nieruchomego, położonego w drugim Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
5. Zyski z tytułu przeniesienia własności majątku innego, niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4 podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.
6. Postanowienia ustępu 5 nie naruszają prawa Umawiającego się Państwa do poboru, zgodnie z własnym prawem, podatku od zysków z przeniesienia tytułu własności każdego majątku, innego niż majątku, do którego stosuje się postanowienia ustępu 7,

osiągniętych przez osobę fizyczną, która ma miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a która miała miejsce zamieszkania w pierwszym wymienionym Państwie przez jakikolwiek okres w ciągu pięciu lat, które bezpośrednio poprzedzają moment przeniesienia tytułu własności tego majątku.

7. W przypadku, gdy osoba fizyczna przestaje mieć miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie i niezwłocznie przenosi swoje miejsce zamieszkania do drugiego Umawiającego się Państwa, jest ona traktowana dla celów opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie jako przenosząca tytuł własności majątku i z tego względu podlega ona opodatkowaniu w tym Państwie; osoba fizyczna może wybrać dla celów podatkowych w drugim Państwie takie traktowanie, jakby osoba ta, bezpośrednio przed przeniesieniem miejsca zamieszkania do tego Państwa, sprzedała i ponownie nabyła majątek za kwotę niższą od jego wartości rynkowej w tym czasie oraz jakby dochód z tego przeniesienia własności został zrealizowany przez tą osobę fizyczną w pierwszym wymienionym Państwie. Jednakże, postanowień tego ustępu nie stosuje się do majątku, z którego zysk, powstający bezpośrednio przed przeniesieniem miejsca zamieszkania do tego drugiego Państwa, może być opodatkowany w tym Państwie, a także do nieruchomości położonych w trzecim Państwie.

ARTYKUŁ 14

Dochody z pracy najemnej

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 15, 17 i 18, pensje, płace oraz inne wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- (a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; i
- (b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania ani siedziby w drugim Państwie; i
- (c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład, który pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenie uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wykonywaniem pracy najemnej na pokładzie statku morskiego lub statku powietrznego, eksploatowanego w transporcie międzynarodowym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, podlega opodatkowaniu wyłącznie w pierwszym wymienionym Państwie.

ARTYKUŁ 15
Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia oraz inne podobne świadczenia uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w zarządzie lub w radzie nadzorczej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 16

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14, dochód osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie uzyskany z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, osobiście wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca lecz innej osobie, wówczas dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7 i 14, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowień ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli stwierdzono, że artysta lub sportowiec, oraz osoby z nimi powiązane, nie uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zyskach osoby, o której mówi ten ustęp.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1, wykonywanych w ramach wymiany kulturalnej pomiędzy Umawiającymi się Państwami, będą zwolnione od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym te rodzaje działalności są wykonywane.

ARTYKUŁ 17

Emerytury i renty kapitałowe

1. Emerytury i renty kapitałowe, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Emerytury, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być również opodatkowane w Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa. Jednakże, w przypadku emerytur wypłacanych okresowo, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć niższej z kwot, wynoszących:

(a) 15 procent kwoty brutto płatności; oraz

(b) kwoty podatku, do której zapłacenia byłby zobowiązany odbiorca płatności, która byłaby należna od łącznej wysokości okresowych płatności emerytalnych otrzymanych przez osobę fizyczną w ciągu roku, gdyby taka osoba fizyczna miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, w którym powstaje płatność.

3. Renty kapitałowe, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być również opodatkowane w Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, jednakże podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 procent tej części renty kapitałowej, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie.

4. Termin „renta kapitałowa” oznacza ustaloną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach dożywotnio lub przez określoną liczbę lat, jako spełnienie zobowiązania dokonywania wypłat w zamian za uprzednio w pełni dokonane świadczenie (inne, niż świadczone usługi), jednakże nie obejmuje płatności, które nie mają okresowego charakteru lub jakichkolwiek rent kapitałowych, odliczanych w pełni lub częściowo od podatku w Umawiającym się Państwie, w którym zostały nabyte.

5. Bez względu na jakiegokolwiek postanowienia niniejszej Konwencji:

- (a) renty wojenne i zasiłki (włącznie z rentami i zasiłkami wypłacanymi weteranom wojennym lub wypłacane w konsekwencji szkód lub zranień wojennych), które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie będą zwolnione od opodatkowania w tym drugim Państwie tak długo, jak długo będą zwolnione z opodatkowania, gdyby były otrzymane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w pierwszym wymienionym Państwie; oraz
- (b) alimenty i inne podobne płatności, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, która z powyższych względów podlega tam opodatkowaniu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 18
Funkcje publiczne

1. (a) Pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu władzy lokalnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

  - (b) Jednakże, takie pensje, płace oraz inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie przez osobę, która ma miejsce zamieszkania w tym Państwie i która:
    - (i) jest obywatelem tego Państwa; lub

    - (ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
-
2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do pensji, wynagrodzeń i innych podobnych świadczeń wypłacanych z tytułu świadczenia usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ władzy lokalnej.

ARTYKUŁ 19

Studenci

Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, ucznia lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

ARTYKUŁ 20

Inne dochody

1. Dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to gdzie są osiągnane, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu innego niż dochód z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca taki dochód, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony i gdy prawo lub majątek, z tytułu którego dochód jest wypłacany, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.
3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, nieobjęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji i powstające w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
4. Jednakże, w przypadku gdy dochód, o którym mowa w ustępie 3, jest dochodem z funduszu powierniczego (trust), innego niż fundusz powierniczy (trust), w którym wniesione wpłaty podlegały odliczeniu od podatku i jeżeli dochód ten podlega opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, w którym osoba uprawniona do dochodu ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 procent kwoty dochodu brutto.

ARTYKUŁ 21

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:
  - (a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Kanadzie, Polska zwolni taki dochód z opodatkowania, z zastrzeżeniem postanowień punktu (b);
  - (b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku, które zgodnie z postanowieniami artykułu 6 ustęp 4, artykułów 10, 11, 12 lub 13 lub artykułu 20 ustęp 4, mogą być opodatkowane w Kanadzie, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu lub zysków z przeniesienia własności majątku tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Kanadzie. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku uzyskane w Kanadzie;
  - (c) jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód;
  - (d) jeżeli zgodnie z postanowieniami artykułu 10 ustęp 6, artykułu 11 ustęp 8 lub artykułu 12 ustęp 8, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, może być opodatkowany w Kanadzie bez ograniczeń, punktów (a) i (b) nie stosuje się.

2. W przypadku Kanady, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:
- (a) z uwzględnieniem istniejących postanowień prawa Kanady dotyczących potrąceń od podatku należnego do zapłaty w Kanadzie, podatku zapłaconego na terytorium leżącym poza Kanadą oraz z uwzględnieniem każdej następnej zmiany tych postanowień – które nie naruszają zawartej tu ogólnej zasady – chyba że większe potrącenie lub zwolnienie podatkowe zostanie przewidziane w ustawodawstwie Kanady, podatek płatny w Polsce od zysków, dochodów lub przychodów powstających w Polsce zostanie potrącony od jakiegokolwiek podatku kanadyjskiego płatnego od takich zysków, dochodów lub przychodów; oraz
  - (b) jeżeli, zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Konwencji, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Kanadzie jest zwolniony z opodatkowania w Kanadzie, wówczas Kanada może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu, uwzględnić zwolniony dochód.
3. W rozumieniu niniejszego artykułu, zyski, dochód lub przychody uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, uważa się za powstające w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 22

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, jakim są lub mogą być poddani w takich samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, w szczególności w odniesieniu do miejsca zamieszkania lub siedziby. Niniejsze postanowienie stosuje się, bez względu na postanowienia artykułu 1, również do osób fizycznych, które nie mają miejsca zamieszkania w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Żadne postanowienie zawarte w niniejszym artykule nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych na podstawie statusu cywilnego lub zobowiązań rodzinnych, jakie przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym wymienionym Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa, których kapitał, w całości lub częściowo, bezpośrednio lub pośrednio, jest własnością

lub jest kontrolowany przez jedną osobę lub większą liczbę osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim Państwie.

5. W niniejszym artykule, określenie „opodatkowanie” oznacza podatki, których dotyczy niniejsza Konwencja.

ARTYKUŁ 23

Procedura wzajemnego porozumiewania

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z niniejszą Konwencją, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 22 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem, pisemny wniosek zawierający powody żądania korekty takiego opodatkowania. W celu dopuszczenia sprawy do rozpatrzenia, wniosek powinien być przedstawiony w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, o którym mowa w ustępie 1, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Konwencją. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Umawiające się Państwo nie będzie dokonywało – po upływie terminów przewidzianych w jego prawie wewnętrznym, a w każdym przypadku po upływie dziewięciu lat od końca okresu podatkowego, do którego został przypisany dany dochód – zmiany dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub drugim Umawiającym się Państwie, przez włączenie do tej podstawy części dochodu, które zostały również włączone do dochodu w drugim Umawiającym się Państwie. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania w przypadku przestępstwa skarbowego lub umyślnego zaniechania.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu Konwencji.

5. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w sytuacjach nieuregulowanych niniejszą Konwencją oraz mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio w celu stosowania Konwencji.

ARTYKUŁ 24

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa Umawiających się Państw dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- (a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- (b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa; lub
- (c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub

informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacje są w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo informacje dotyczą relacji właścicielskich w danym podmiocie.

ARTYKUŁ 25

Członkowie i pracownicy misji dyplomatycznych oraz stałych przedstawicielstw konsularnych

1. Żadne postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub stałych przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

2. Bez względu na postanowienia artykułu 4, osoba fizyczna będąca członkiem misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego lub stałego przedstawicielstwa Umawiającego się Państwa, które są położone w drugim Umawiającym się Państwie lub w trzecim państwie, będzie uważana – dla celów stosowania niniejszej Konwencji – za osobę mającą miejsce zamieszkania w państwie wysyłającym, jeżeli podlega ona w państwie wysyłającym tym samym obowiązkowi podatkowemu w stosunku do jej ogólnych dochodów, jakim podlegają osoby mające miejsce zamieszkania w tym państwie wysyłającym.

3. Konwencja nie dotyczy organizacji międzynarodowych, ich organów lub przedstawicieli oraz osób będących członkami misji dyplomatycznych, urzędów konsularnych lub stałych przedstawicielstw dyplomatycznych państw trzecich lub grup państw, obecnych w Umawiającym się Państwie oraz nie podlegających w żadnym z Umawiających się Państw takim samym obowiązkowi w odniesieniu do podatków od całego dochodu, jak osoby mające w nich miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 26

Postanowienia różne

1. Postanowienia niniejszej Konwencji w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako ograniczające w jakikolwiek sposób jakiekolwiek zwolnienia, ulgi, zaliczenia lub inne odliczenia przyznane przez przepisy prawa Umawiającego się Państwa podczas obliczania wysokości podatku nakładanego przez to Państwo.

2. Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie będzie interpretowane jako uniemożliwiające Umawiającemu się Państwu nakładanie podatków na kwoty wchodzące w skład dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie, odnoszącego się do spółki osobowej, funduszu powierniczego (trust), spółki lub innego podmiotu, w którym ta osoba posiada udziały.

3. Konwencja nie ma zastosowania do jakiejkolwiek spółki, funduszu powierniczego (trust) lub innego podmiotu mającego siedzibę w Umawiającym się Państwie, którego rzeczywistym właścicielem lub sprawującym nad nim bezpośrednią lub pośrednią kontrolę jest jedna lub więcej osób nie mających miejsca zamieszkania lub siedziby w tym Państwie, jeżeli kwota podatku nałożonego przez to Państwo na dochód lub majątek spółki, funduszu powierniczego (trust) lub innego podmiotu, jest znacznie niższa niż kwota, która byłaby nałożona przez to Państwo (po uwzględnieniu wszelkich obniżek lub pomniejszeń kwot podatku dokonanych w jakikolwiek sposób, włącznie ze zwrotem, refundacją, składką, odliczeniem lub ulgą przyznanych spółce, funduszowi powierniczemu (trust) lub jakimkolwiek innemu podmiotowi), gdyby rzeczywistym właścicielem wszystkich akcji w spółce lub całego kapitału udziałowego w funduszu powiernicznym (trust) lub w innym podmiocie, w zależności od konkretnej sytuacji, była jedna lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie.

4. W rozumieniu artykułu XXII ustęp 3 (Konsultacje) Układu Ogólnego w sprawie Handlu Usługami (GATS), Umawiające się Państwa uzgodniły, iż bez względu na postanowienia tego ustępu, każdy spór między Stronami, czy dany środek mieści się w zakresie przedmiotowym Konwencji, może zostać przedłożony Radzie Handlu Usługami (Council for Trade in Services), na zasadach określonych w tym ustępie,

wyłącznie za zgodą obu Umawiających się Państw. Wszelkie wątpliwości dotyczące interpretacji niniejszego ustępu zostaną rozstrzygnięte zgodnie z artykułem 23 ustęp 4, lub w przypadku braku porozumienia zgodnie z tą procedurą, na zasadach określonych w jakiegokolwiek innej procedurze uzgodnionej przez oba Umawiające się Państwa.

5. Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie będzie interpretowane jako uniemożliwiająca Umawiającemu się Państwu nałożenie podatku na dochody spółki przypisane do zakładu posiadane w tym Państwie, lub dochody przypisane do przeniesienia własności majątku nieruchomego położonego w tym Państwie przez spółkę prowadzącą działalność w handlu nieruchomościami, obok podatku, który byłby nałożony na dochody spółki posiadającej siedzibę w tym Państwie, z zastrzeżeniem, iż jakiegokolwiek dodatkowy podatek w ten sposób nałożony nie może przekroczyć 5 procent kwoty takich dochodów, które nie zostały poddane takiemu dodatkowemu opodatkowaniu w poprzednich latach podatkowych. Dla celów niniejszego przepisu, określenie „dochody” oznacza dochody przypisane do przeniesienia własności takiego majątku położonego w Umawiającym się Państwie, które mogą być opodatkowane przez to Państwo zgodnie z postanowieniami artykułu 6 lub artykułu 13 ustęp 1, oraz jakiegokolwiek zyski przypisane do zakładu położonego w Umawiającym się Państwie, osiągnięte w danym roku i latach poprzednich, po odliczeniu od nich wszelkich podatków, innych niż dodatkowe podatki, o których mowa w niniejszym przepisie, nałożonych na takie zyski w tym Państwie.

ARTYKUL 27

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa wymieniają drogą dyplomatyczną noty, informując się wzajemnie, iż zostały spełnione wszystkie procedury wymagane w ich wewnętrznym prawie dla wejścia w życie niniejszej Konwencji.

2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w dniu późniejszej notyfikacji, przy czym będzie miała zastosowanie:

(a) w Polsce:

(i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie; oraz

(ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie;

(b) w Kanadzie:

(i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot zapłaconych lub odliczonych przez osoby nie mające miejsca zamieszkania lub siedziby w Kanadzie, w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie; oraz

(ii) w odniesieniu do pozostałych podatków kanadyjskich, do lat podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

3. Postanowienia Umowy między Rządem Kanady a Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 4 maja 1987 r. (zwana dalej „Umową z 1987 r.”) przestaną mieć zastosowanie od dnia, w którym niniejsza Konwencja zacznie mieć zastosowanie zgodnie z postanowieniami ustępu 2 niniejszego artykułu.

4. Postanowienia Umowy z 1987 r. przestaną obowiązywać z ostatnim dniem, w którym ma ona zastosowanie zgodnie z postanowieniami ustępu 3.

5. Bez względu na postanowienia niniejszego artykułu, postanowienia artykułu 9 ustęp 3 oraz artykułów 23 i 24 niniejszej Konwencji mają zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji, niezależnie od okresu podatkowego, którego sprawa dotyczy.

ARTYKUŁ 28

Wypowiedzenie

Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy przez okres nieokreślony, jednakże każde Umawiające się Państwo może w dniu 30 czerwca lub przed tym dniem jakiegokolwiek roku kalendarzowego następującego po dniu jej wejścia w życie przekazać drugiemu Umawiającemu się Państwu w drodze dyplomatycznej noty wypowiadającą jej obowiązywanie. W takim przypadku, niniejsza Konwencja przestanie mieć zastosowanie:

(a) w Polsce:

- (i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana; oraz
- (ii) w odniesieniu do pozostałych podatków, do dochodu osiągniętego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nota została przekazana.

(b) w Kanadzie:

- (i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot zapłaconych lub odliczonych przez osoby nie mające miejsca zamieszkania lub siedziby w Kanadzie, po zakończeniu tego roku podatkowego; oraz
- (ii) w odniesieniu do pozostałych podatków kanadyjskich, do lat podatkowych rozpoczynających się po zakończeniu tego roku podatkowego.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszą Konwencję.

SPORZĄDZONO w *Ottawie* dnia *14 maja* 2012 roku,
w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, angielskim i francuskim, przy
czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

W IMIENIU KANADY

Lawson Co. Minister Kanady
_____

PROTOKÓŁ

W momencie podpisywania Konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu między Kanadą a Rzeczpospolitą Polską, sygnatariusze uzgodnili, iż następujące postanowienia stanowią integralną część niniejszej Konwencji:

1. Dla celów postanowień artykułu 3 ustęp (1 h) oraz artykułu 8 ustęp 2 Konwencji, rozumie się, iż żegluga lub incydentalny postój poza terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, nie stanowi tylko z tego powodu przypadku wykonywania transportu nie „wyłącznie” między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie.
2. W odniesieniu do artykułu 6 ustęp 4 Konwencji, niniejszy ustęp został zamieszczony zważywszy, że w przypadku Kanady określone przeniesienia własności majątku nieruchomego, w szczególności związane z działalnością handlową, powodują raczej powstanie „dochodu” aniżeli „zysków z przeniesienia własności majątku” dla celów podatkowych.
3. W odniesieniu do artykułu 9 ustęp 4 oraz artykułu 23 ustęp 3 Konwencji, w przypadku Polski, określenie „w przypadku przestępstwa skarbowego lub umyślnego zaniechania” obejmuje również wszelkie sprawy, gdy osoba została powiadomiona o wszczęciu przeciwko niej postępowania dotyczącego przestępstwa skarbowego lub umyślnego zaniechania.
4. W odniesieniu do artykułu 17 Konwencji, w przypadku Polski, określenie „emerytury” zawiera również świadczenia związane z niezdolnością do pracy (renty) oraz inne podobne płatności dokonywane zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych w Polsce.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszy Protokół.

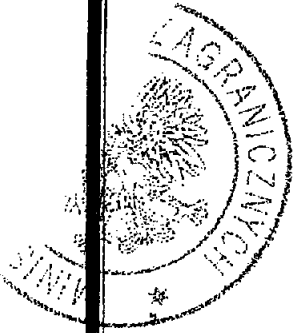
SPORZĄDZONO w *Ottawie* dnia *14 maja* 2012 roku,
w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, angielskim i francuskim, przy
czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ   W IMIENIU KANADY
POLSKIEJ

Zenon Kosiniak-Kamysz

CONVENTION

BETWEEN

THE REPUBLIC OF POLAND

AND

CANADA

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION

AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION

WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

THE REPUBLIC OF POLAND AND CANADA, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1
Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2
Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:
  - (a) in the case of Poland:
    - (i) the personal income tax, and
    - (ii) the corporate income tax,(hereinafter referred to as "Polish tax");
  - (b) in the case of Canada, the taxes imposed by the Government of Canada under the *Income Tax Act*,
(hereinafter referred to as "Canadian tax").
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3
General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
  - (a) the term "Poland" means the Republic of Poland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Poland, and any area adjacent to the territorial sea of the Republic of Poland within which, under the laws of Poland and in accordance with international law, the rights of Poland with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the seabed and its sub-soil may be exercised;
  - (b) the term "Canada", used in a geographical sense, means:
    - (i) the land territory, air space, internal waters and territorial sea of Canada,
    - (ii) the exclusive economic zone of Canada, as determined by its domestic law, consistent with Part V of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982, and
    - (iii) the continental shelf of Canada, as determined by its domestic law, consistent with Part VI of the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982;
  - (c) the term "person" includes an individual, a trust, a company and any other body of persons;
  - (d) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
  - (e) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;

- (f) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean, as the context requires, Poland or Canada;
- (g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when such transport is solely between places in the other Contracting State;
- (i) the term “competent authority” means:
  - (i) in the case of Poland, the Minister of Finance or the Minister’s authorized representative, and
  - (ii) in the case of Canada, the Minister of National Revenue or the Minister’s authorized representative;
- (j) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
  - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State, and
  - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State; and
- (k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means:
  - (a) any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of the person's domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, but does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State; and
  - (b) that State or a political subdivision or local authority thereof or any agency or instrumentality of any government of such State, subdivision or authority.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then the individual's status shall be determined as follows:
  - (a) the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has a permanent home available and if the individual has a permanent home available in both States, the individual shall be deemed to be a resident only of the State with which the individual's personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
  - (b) if the State in which the individual's centre of vital interests is situated cannot be determined, or if there is not a permanent home available to the individual in either State, the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has an habitual abode;
  - (c) if the individual has an habitual abode in both States or in neither of them, the individual shall be deemed to be a resident only of the State of which the individual is a national; and

(d) if the individual is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where a company is a national of a Contracting State and by reason of paragraph 1 a resident of both Contracting States then it shall be deemed to be a resident only of the first-mentioned State.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual or a company referred to in paragraph 3 is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Convention, having regard to its place of effective management, the place where it is constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Convention.

ARTICLE 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
  - (a) a place of management;
  - (b) a branch;
  - (c) an office;
  - (d) a factory;
  - (e) a workshop; and
  - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration or exploitation of natural resources.
3. A building site, construction, assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
  - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
  - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
  - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has for the purposes of the relevant tax law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. In the case of Canada, the provisions of paragraph 1 shall also apply to income from the alienation of immovable property.

5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

ARTICLE 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income or capital gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

Shipping and Air Transport

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of Article 7, profits derived by an enterprise of a Contracting State from a transport by a ship or aircraft, where such transport is solely between places in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

3. The provisions of paragraph 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in such joint operation.

ARTICLE 9

Associated Enterprises

1. Where:

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. A Contracting State shall not change the income of an enterprise in the circumstances referred to in paragraph 1 after the expiry of the time limits provided in its domestic laws and, in any case, after nine years from the end of the taxable year in which the income which

would be subject to such change would, but for the conditions referred to in paragraph 1, have been attributed to that enterprise.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply in the case of fraud or wilful default.

ARTICLE 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company that holds directly at least 10 per cent of the capital in the company paying the dividends; and

(b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:
  - (a) interest arising in Poland and paid to a resident of Canada shall be taxable only in Canada if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured by Export Development Canada, or a credit extended, guaranteed or insured by Export Development Canada;
  - (b) interest arising in Canada and paid to a resident of Poland shall be taxable only in Poland if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured by an export financing organization that is wholly owned by the State of Poland, or a credit extended, guaranteed or insured by an export financing organization that is wholly owned by the State of Poland;
  - (c) interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall not be taxable in the first mentioned State if it is paid in respect to indebtedness arising as a consequence of the sale by a resident of the other State of any equipment, merchandise or services, except where the sale or indebtedness was between related persons or where the beneficial owner of the interest is other than the vendor or a person related to the vendor.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the State in which the income arises. However, the term "interest" does not include income dealt with in Article 8 or Article 10.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest having regard to the debt-claim for which it is paid exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

8. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:

(a) copyright royalties and other like payments in respect of the production or reproduction of any literary, dramatic, musical or artistic work (but not including royalties in respect of motion picture films nor royalties in respect of works on film, videotape or other means of reproduction for use in connection with television broadcasting), and

(b) royalties for the use of, or the right to use, any patent or for information concerning industrial, commercial or scientific experience (but not including any such royalty provided in connection with a rental or franchise agreement),

arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may also be taxed in the first-mentioned State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright, patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial,

commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, and includes payments of any kind in respect of motion picture films and works on film, videotape or tape for use in connection with television or radio broadcasting. However, the term "royalties" does not include income dealt with in Article 8.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

8. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares, or of an interest in a partnership, trust or other entity, the value of which is derived principally (more than 50 per cent) from immovable property situated in the other State, may be taxed in that other State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
6. The provisions of paragraph 5 shall not affect the right of a Contracting State to levy, according to its law, a tax on gains from the alienation of any property, other than property to which the provisions of paragraph 7 apply, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State at any time during the five years immediately preceding the alienation of the property.

7. Where an individual who ceases to be a resident of a Contracting State, and immediately thereafter becomes a resident of the other Contracting State, is treated for the purposes of taxation in the first-mentioned State as having alienated a property and is taxed in that State by reason thereof, the individual may elect to be treated for purposes of taxation in the other State as if the individual had, immediately before becoming a resident of that State, sold and repurchased the property for an amount equal to the lesser of its fair market value at that time and the proceeds of disposition considered to have been realized by the individual in the first-mentioned State in respect of that alienation. However, this provision shall not apply to property any gain from which, arising immediately before the individual became a resident of that other State, may be taxed in that other State nor to immovable property situated in a third State.

ARTICLE 14

Income from Employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic shall be taxable only in the first-mentioned State.

ARTICLE 15
Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in that resident's capacity as a member of the board of directors or of the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 16

Artistes and Sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that individual's capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson personally but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraph 2 shall not apply if it is established that neither the entertainer or the sportsperson nor persons related thereto participate directly or indirectly in the profits of the person referred to in that paragraph.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived from such activities as defined in paragraph 1 performed within the framework of a cultural exchange arrangement concluded between the Contracting States, shall be exempt from tax in the Contracting State in which these activities are exercised.

ARTICLE 17

Pensions and Annuities

1. Pensions and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Pensions arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise and according to the laws of that State. However, in the case of periodic pension payments, the tax so charged shall not exceed the lesser of:

(a) 15 per cent of the gross amount of the payment; and

(b) the amount of tax that the recipient of the payment would otherwise be required to pay for the year on the total amount of the periodic pension payments received by the individual in the year, if the individual were resident in the Contracting State in which the payment arises.

3. Annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise and according to the law of that State, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the portion thereof that is subject to tax in that State.

4. The term "annuity" means a stated sum paid periodically at stated times during life or during a specified number of years, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration (other than services rendered), but does not include a payment that is not a periodic payment or any annuity the cost of which was deductible in whole or in part for the purposes of taxation in the Contracting State in which it was acquired.

5. Notwithstanding anything in this Convention:

- (a) war pensions and allowances (including pensions and allowances paid to war veterans or paid as a consequence of damages or injuries suffered as a consequence of a war) arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in that other State so long as they would be exempt from tax if received by a resident of the first-mentioned State; and
- (b) alimony and other similar payments arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is subject to tax therein in respect thereof shall be taxable only in that other State.

ARTICLE 18
Government Service

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State;

- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
  - (i) is a national of that State, or

  - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 19

Students

Payments which a student, pupil or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of that individual's education or training receives for the purpose of that individual's maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 20

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.
4. However, where income referred to in paragraph 3 is income from a trust, other than a trust to which contributions were deductible, the tax so charged shall, if the income is taxable in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident, not exceed 15 per cent of the gross amount of the income.

ARTICLE 21

Elimination of Double Taxation

1. In the case of Poland, double taxation shall be avoided as follows:
  - (a) where a resident of Poland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Canada, Poland shall, subject to the provisions of sub-paragraph (b) exempt such income from tax;
  - (b) where a resident of Poland derives income or capital gains which, in accordance with the provisions of paragraph 4 of Article 6, Articles 10, 11, 12 or 13 or paragraph 4 of Article 20, may be taxed in Canada, Poland shall allow as a deduction from the tax on the income or capital gains of that resident an amount equal to the tax paid in Canada. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such income or capital gains derived from Canada;
  - (c) where in accordance with any provision of this Convention, income derived by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income;
  - (d) where in accordance with paragraph 6 of Article 10, paragraph 8 of Article 11 or paragraph 8 of Article 12, income derived by a resident of Poland may be taxed in Canada without limitation, subparagraphs (a) and (b) shall not apply.
2. In the case of Canada, double taxation shall be avoided as follows:
  - (a) subject to the existing provisions of the law of Canada regarding the deduction from tax payable in Canada of tax paid in a territory outside Canada and to any subsequent modification of those provisions – which shall not affect the general principle hereof – and unless a greater deduction or relief is provided under the laws of Canada, tax payable in Poland on profits, income or gains arising in Poland shall

be deducted from any Canadian tax payable in respect of such profits, income or gains; and

(b) where, in accordance with any provision of the Convention, income derived by a resident of Canada is exempt from tax in Canada, Canada may nevertheless, in calculating the amount of tax on other income, take into account the exempted income.

3. For the purposes of this Article, profits, income or gains of a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.

ARTICLE 22

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith that is more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to individuals who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises which are residents of the first-mentioned State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of a third State, are or may be subjected.
5. In this Article, the term "taxation" means taxes which are the subject of this Convention.

ARTICLE 23

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, address to the competent authority of the Contracting State of which that person is a resident or, if that person's case comes under paragraph 1 of Article 22, to that of the Contracting State of which that person is a national, an application in writing stating the grounds for claiming the revision of such taxation. To be admissible, the said application must be submitted within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority referred to in paragraph 1 shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. A Contracting State shall not, after the expiry of the time limits provided in its domestic laws and, in any case, after nine years from the end of the taxable period to which the income concerned was attributed, change the income of a resident of either of the Contracting States by including therein items of income which have also been included in income in the other Contracting State. This paragraph shall not apply in the case of fraud or wilful default.
4. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.
5. The competent authorities of the Contracting States may consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention and may communicate with each other directly for the purpose of applying the Convention.

ARTICLE 24

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to taxes, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State; or
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because the information relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 25

Members of Diplomatic or Permanent Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic or permanent missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Notwithstanding the provisions of Article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a Contracting State which is situated in the other Contracting State or in a third State shall be deemed for the purposes of the Convention to be a resident only of the sending State if that individual is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on total income as are residents of that sending State.
3. The Convention shall not apply to international organizations, to organs or officials thereof and to persons who are members of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a third State or group of States, being present in a Contracting State and who are not liable in either Contracting State to the same obligations in relation to tax on their total income as are residents thereof.

ARTICLE 26

Miscellaneous Rules

1. The provisions of this Convention shall not be construed to restrict in any manner any exemption, allowance, credit or other deduction accorded by the laws of a Contracting State in the determination of the tax imposed by that State.
2. Nothing in the Convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing a tax on amounts included in the income of a resident of that State with respect to a partnership, trust, company, or other entity in which that resident has an interest.
3. The Convention shall not apply to any company, trust or other entity that is a resident of a Contracting State and is beneficially owned or controlled, directly or indirectly, by one or more persons who are not residents of that State, if the amount of the tax imposed on the income or capital of the company, trust or other entity by that State is substantially lower than the amount that would be imposed by that State (after taking into account any reduction or offset of the amount of tax in any manner, including a refund, reimbursement, contribution, credit, or allowance to the company, trust or partnership, or to any other person) if all of the shares of the capital stock of the company or all of the interests in the trust or other entity, as the case may be, were beneficially owned by one or more individuals who were residents of that State.
4. For the purposes of paragraph 3 of Article XXII (Consultation) of the General Agreement on Trade in Services, the Contracting States agree that, notwithstanding that paragraph, any dispute between them as to whether a measure falls within the scope of the convention may be brought before the Council for Trade in Services, as provided by that paragraph, only with the consent of both Contracting States. Any doubt as to the interpretation of this paragraph shall be resolved under paragraph 4 of Article 23 or, failing agreement under that procedure, pursuant to any other procedure agreed to by both Contracting States.

5. Nothing in this Convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing on the earnings of a company attributable to a permanent establishment in that State, or the earnings attributable to the alienation of immovable property situated in that State by a company carrying on a trade in immovable property, a tax in addition to the tax that would be chargeable on the earnings of a company that is a national of that State, except that any additional tax so imposed shall not exceed 5 per cent of the amount of such earnings that have not been subjected to such additional tax in previous taxation years. For the purpose of this provision, the term "earnings" means the earnings attributable to the alienation of such immovable property situated in a Contracting State as may be taxed by that State under the provisions of Article 6 or of paragraph 1 of Article 13, and the profits, including any gains, attributable to a permanent establishment in a Contracting State in a year and previous years, after deducting therefrom all taxes, other than the additional tax referred to herein, imposed on such profits in that State.

ARTICLE 27
Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify in writing through diplomatic channels to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.

2. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

(a) in Poland:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force, and

(ii) in respect of other taxes, on income derived in any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(b) in Canada:

(i) in respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents, on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Convention enters into force, and

(ii) in respect of other Canadian tax, for taxation years beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Convention enters into force.

3. The *Convention between the Government of Canada and the Government of the Polish People's Republic for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital* signed at Warsaw on 4 May 1987 (hereinafter referred to as "the 1987 Convention") shall cease to have effect from the date upon which this Convention has effect in accordance with the provisions of paragraph 2 of this Article.

4. The 1987 Convention shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with paragraph 3.

5. Notwithstanding the provisions of this Article, the provisions of paragraph 3 of Article 9 and Articles 23 and 24 of this Convention shall have effect from the date of entry into force of this Convention, without regard to the taxable period to which the matter relates.

ARTICLE 28

Termination

This Convention shall continue in effect indefinitely but either Contracting State may, on or before June 30 of any calendar year after the year of the entry into force, give to the other Contracting State a notice of termination in writing through the diplomatic channel.

In such event, the Convention shall cease to have effect:

(a) in Poland:

- (i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given, and
- (ii) in respect of other taxes, on income derived in any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(b) in Canada:

- (i) in respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents, after the end of that calendar year, and
- (ii) in respect of other Canadian tax, for taxation years beginning after the end of that calendar year.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at *Ottawa*, this *14* day of *May* 2012, in the Polish, English and French languages, all three texts being equally authentic.

**FOR THE REPUBLIC
OF POLAND**

FOR CANADA

Jenow Korimich-Kanyo

PROTOCOL

At the moment of signing the *Convention between Canada and the Republic of Poland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income* (the "Convention") the signatories have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention:

1. For the purposes of subparagraph 1(h) of Article 3 and paragraph 2 of Article 8 of the Convention, it is understood that a navigation or an incidental stop outside the other Contracting State does not, in and of itself, render a transport not "solely" between places in the other Contracting State.
2. With reference to paragraph 4 of Article 6 of the Convention, that paragraph is included given that, in the case of Canada, certain alienations of immovable property, in particular in connection with trading activities, give rise to "income" rather than "capital gains" for tax purposes.
3. With reference to paragraph 4 of Article 9 and paragraph 3 of Article 23 of the Convention, in the case of Poland, the expression "in the case of fraud or wilful default" also includes all cases where a person has been notified that administrative proceedings concerning fraud or wilful default have been initiated against that person.
4. With reference to Article 17 of the Convention, in the case of Poland, the term "pensions" also includes disability benefits (*renty*) and other similar payments under the social security law of Poland.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

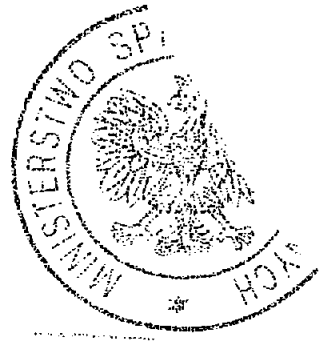
DONE in duplicate at *Ottawa*, this *14* day of *May* 2012, in the English, French and Polish languages, all three texts being equally authentic.

FOR THE REPUBLIC
OF POLAND

FOR CANADA

Zenon Kosiniak-Kanjer

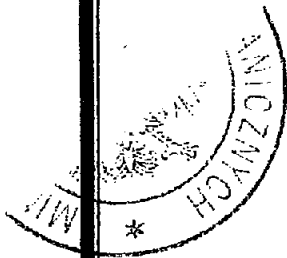
Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/odpisem

Warszawa, dnia 28.05.2012..

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawno-Traktatowego

Lech Mastalerz

CONVENTION

ENTRE

LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

ET

LE CANADA

EN VUE D'ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS

ET DE PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE

EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE ET LE CANADA, désireux de conclure une convention en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

SONT CONVENUS des dispositions suivantes :

ARTICLE PREMIER

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

ARTICLE 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant, quel que soit le système de perception.
2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises ainsi que les impôts sur les plus-values.
3. Les impôts actuels auxquels s'applique la présente Convention sont notamment :
  - a) dans le cas de la Pologne :
    - i) l'impôt sur le revenu des particuliers,
    - ii) l'impôt sur le revenu des sociétés,
(ci-après dénommés « impôt polonais »);
  - b) dans le cas du Canada, les impôts perçus par le gouvernement du Canada en vertu de
la Loi de l'impôt sur le revenu,
(ci-après dénommés « impôt canadien »).
4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales.

ARTICLE 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

- a) le terme « Pologne » désigne la République de Pologne et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de la République de Pologne ainsi que toute région adjacente à la mer territoriale de la République de Pologne à l'intérieur de laquelle, selon la législation de la Pologne et en conformité avec le droit international, la Pologne peut exercer des droits à l'égard de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles du fond et du sous-sol de la mer;
- b) le terme « Canada », employé dans un sens géographique, désigne :
  - i) le territoire terrestre, l'espace aérien, les eaux intérieures et la mer territoriale du Canada,
  - ii) la zone économique exclusive du Canada, déterminée selon son droit interne, suivant la partie V de la *Convention des Nations Unies sur le droit de la mer* du 10 décembre 1982,
  - iii) le plateau continental du Canada, déterminé selon son droit interne, suivant la partie VI de la *Convention des Nations Unies sur le droit de la mer* du 10 décembre 1982;
- c) le terme « personne » comprend les personnes physiques, les fiduciaires, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
- d) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

- e) le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité ou affaire;
- f) les expressions « un État contractant » et « l'autre État contractant » désignent, suivant le contexte, la Pologne ou le Canada;
- g) les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;
- h) l'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf si ce transport est effectué uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant;
- i) l'expression « autorité compétente » désigne :
  - i) dans le cas de la Pologne, le ministre des Finances ou son représentant autorisé,
  - ii) dans le cas du Canada, le ministre du Revenu national ou son représentant autorisé;
- j) le terme « national », en ce qui concerne un État contractant, désigne :
  - i) toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet État contractant,
  - ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituées conformément à la législation en vigueur dans cet État contractant;
- k) les termes « activité », par rapport à une entreprise, et « affaires » comprennent l'exercice de professions libérales ou d'autres activités de caractère indépendant.

2. Pour l'application de la présente Convention à un moment donné par un État contractant, tout terme ou toute expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou à cette expression par le droit fiscal de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

ARTICLE 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un État contractant » désigne :

- a) toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue; toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État;
- b) cet État ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou toute personne morale de droit public de cet État ou de ces subdivisions ou collectivités.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
- b) si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où elle séjourne de façon habituelle;
- c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle est un national;

d) si cette personne est un national des deux États ou si elle n'est un national d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsqu'une société est un national d'un État contractant et est, selon les dispositions du paragraphe 1, un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'État contractant dont elle est un national.

4. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique ou une société mentionnée au paragraphe 3 est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de déterminer d'un commun accord de quel État contractant cette personne est réputée être un résident pour l'application de la présente Convention, compte tenu de son siège de direction effective, du lieu où elle a été constituée et de tous autres éléments pertinents. À défaut d'un tel accord, cette personne n'a pas droit de réclamer les abattements ou exonérations d'impôts prévus par la présente Convention.

ARTICLE 5

Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier;
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu lié à l'exploration ou à l'exploitation de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou une chaîne de montage ou d'assemblage ne constitue un établissement stable que si leur durée dépasse douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas d'« établissement stable » si :

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

- d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne – autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'appliquent les dispositions du paragraphe 6 – agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats pour le compte de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

ARTICLE 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. L'expression « biens immobiliers » a le sens qu'elle a pour l'application du droit fiscal de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.
3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location, de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.
4. Dans le cas du Canada, les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux revenus provenant de l'aliénation de biens immobiliers.
5. Les dispositions des paragraphes 1, 3 et 4 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

ARTICLE 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.
2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chacun des États contractants, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.
3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.
4. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.
5. Pour l'application des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.
6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu ou des gains en capital traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

ARTICLE 8

Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.
2. Nonobstant les dispositions de l'article 7, les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire du transport par navire ou aéronef effectué exclusivement entre des points situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation, mais uniquement à la fraction des bénéfices ainsi réalisés qui est imputable à un participant au prorata de sa part dans l'entreprise commune.

ARTICLE 9
Entreprises associées

1. Lorsque :

- a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que
- b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions établies ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient établies entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État – et impose en conséquence – des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et que les montants ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions établies entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été établies entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant d'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention, et les autorités compétentes des États contractants se consultent au besoin.

3. Un État contractant ne peut rectifier les revenus d'une entreprise dans les cas visés au paragraphe 1 après l'expiration des délais prévus par sa législation interne et, en tout cas,

après l'expiration de neuf ans à compter de la fin de l'année d'imposition au cours de laquelle les revenus qui feraient l'objet d'une telle rectification auraient été imputés à cette entreprise en l'absence des conditions visées au paragraphe 1.

4. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas en cas de fraude ou d'omission volontaire.

ARTICLE 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes, si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 p. 100 du capital de la société qui paie les dividendes;
- b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes, dans les autres cas.

Les dispositions du présent paragraphe sont sans effet sur l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes », employé dans le présent article, désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres droits soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État contractant dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir d'impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever d'impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

6. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si l'objectif principal ou l'un des objectifs principaux de toute personne concernée par la création ou la cession des actions ou autres droits à l'égard desquels les dividendes sont payés consistait à tirer avantage du présent article par cette création ou cette cession.

ARTICLE 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.
3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :
  - a) les intérêts provenant de la Pologne et payés à un résident du Canada ne sont imposables qu'au Canada s'ils sont payés relativement à un prêt fait, garanti ou assuré, ou relativement à un crédit consenti, garanti ou assuré, par Exportation et développement Canada;
  - b) les intérêts provenant du Canada et payés à un résident de la Pologne ne sont imposables qu'en Pologne s'ils sont payés relativement à un prêt fait, garanti ou assuré, ou relativement à un crédit consenti, garanti ou assuré, par un organisme de financement des exportations appartenant en totalité à l'État de la Pologne;
  - c) les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant ne sont pas imposables dans le premier État s'ils sont payés relativement à une dette découlant de la vente par un résident de l'autre État d'équipement, de marchandises ou de services, sauf s'il s'agit d'une vente ou d'une dette entre des personnes liées ou sauf si le bénéficiaire effectif des intérêts est une personne autre que le vendeur ou une personne liée à celui-ci.

4. Le terme « intérêts », employé dans le présent article, désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres, ainsi que tous autres revenus soumis au même régime fiscal que les revenus de sommes prêtées par la législation de l'État d'où proviennent les revenus. Toutefois, le terme « intérêts » ne comprend pas les revenus visés aux articles 8 et 10.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et que cet établissement stable supporte la charge de ces intérêts, les intérêts sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

7. Dans le cas où, en raison de relations spéciales qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des intérêts ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chacun des États contractants et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

8. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si l'objectif principal ou l'un des objectifs principaux de toute personne concernée par la création ou la cession de la créance à l'égard de laquelle les intérêts sont payés consistait à tirer avantage du présent article par cette création ou cette cession.

ARTICLE 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :

a) les redevances à titre de droits d'auteur et autres rémunérations similaires concernant la production ou la reproduction d'une œuvre littéraire, dramatique ou musicale ou d'une autre œuvre artistique (à l'exclusion des redevances concernant les films cinématographiques et les œuvres enregistrées sur films, bandes magnétoscopiques ou autres moyens de reproduction destinés à la télédiffusion);

b) les redevances pour l'usage ou la concession de l'usage d'un brevet ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique (à l'exclusion de redevances liées à un contrat de location ou de franchisage),

provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans le premier État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 p. 100 du montant brut des redevances.

4. Le terme « redevances », employé dans le présent article, désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur, d'un brevet,

d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique, y compris les rémunérations de toute nature concernant les films cinématographiques et les œuvres enregistrées sur films ou bandes magnétoscopiques destinés à la télédiffusion ou la radiodiffusion. Toutefois, le terme « redevances » ne comprend pas le revenu visé à l'article 8.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été contractée et que cet établissement stable supporte la charge des redevances, les redevances sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable est situé.

7. Dans le cas où, en raison de relations spéciales qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chacun des États contractants et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

8. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si l'objectif principal ou l'un des objectifs principaux de toute personne concernée par la création ou la cession des droits à l'égard desquels les redevances sont payées consistait à tirer avantage du présent article par cette création ou cette cession.

ARTICLE 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers mentionnés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.
3. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de tels navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État.
4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions, ou d'une participation dans une société de personnes, une fiducie ou une autre entité, dont plus de 50 p. 100 de la valeur est tirée de biens immobiliers situés dans l'autre État sont imposables dans cet autre État.
5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux mentionnés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.
6. Les dispositions du paragraphe 5 ne portent pas atteinte au droit d'un État contractant de percevoir, conformément à son droit, un impôt sur les gains provenant de l'aliénation d'un bien, sauf un bien auquel les dispositions du paragraphe 7 s'appliquent, réalisés par une personne physique qui est un résident de l'autre État contractant et qui a été un résident du premier État à un moment quelconque des cinq années précédant l'aliénation du bien.

7. Lorsqu'une personne physique qui, immédiatement après avoir cessé d'être un résident d'un État contractant, devient un résident de l'autre État contractant, est considérée, aux fins d'imposition dans le premier État, comme ayant aliéné un bien et est imposée dans cet État en raison de cette aliénation réputée, elle peut choisir, aux fins d'imposition dans l'autre État, d'être considérée comme ayant vendu et racheté le bien, immédiatement avant de devenir un résident de cet État, pour un montant égal à sa juste valeur marchande à ce moment ou, s'il est inférieur, au produit de disposition qui est considéré comme ayant été réalisé par la personne dans le premier État par suite de cette aliénation. Toutefois, la présente disposition ne s'applique pas aux biens qui donneraient lieu, immédiatement avant que la personne physique ne devienne un résident de cet autre État, à des gains imposables dans cet autre État ou aux biens immobiliers situés dans un État tiers.

ARTICLE 14
Revenus d'emploi

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Le cas échéant, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si, à la fois :

- a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant dans l'année d'imposition considérée;
- b) les rémunérations sont payées par un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, ou pour le compte d'un tel employeur;
- c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues par un résident d'un État contractant au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans l'État mentionné en premier lieu.

ARTICLE 15

Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

ARTICLE 16

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle – artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou musicien – ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.
2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.
3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas s'il est établi que ni l'artiste ou le sportif, ni des personnes qui leur sont associées, ne participent directement ou indirectement aux bénéfices de la personne visée à ce paragraphe.
4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les revenus tirés des activités mentionnées au paragraphe 1 qui sont exercées dans le cadre d'un accord d'échange culturel conclu entre les États contractants sont exonérés d'impôts dans l'État contractant où les activités sont exercées.

ARTICLE 17

Pensions et rentes

1. Les pensions et rentes provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les pensions provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans l'État d'où elles proviennent et selon la législation de cet État. Toutefois, dans le cas de paiements périodiques de pension, l'impôt ainsi établi ne peut excéder le moins élevé des montants suivants :

a) 15 p. 100 du montant brut du paiement;

b) le montant d'impôt que le bénéficiaire du paiement devrait autrement verser pour l'année à l'égard du montant total des paiements périodiques de pension qu'il a reçus au cours de l'année, s'il était un résident de l'État contractant d'où provient le paiement.

3. Les rentes provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans l'État d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 de la fraction de ces rentes qui est assujettie à l'impôt dans cet État.

4. Le terme « rente » désigne une somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes à titre viager ou pendant une période déterminée, en vertu d'un engagement d'effectuer les paiements en échange d'une contrepartie pleine et suffisante (autre que des services rendus), mais ne comprend pas un paiement qui n'est pas un paiement périodique ou une rente dont le coût était déductible en tout ou en partie aux fins d'imposition dans l'État contractant où il a été acquis.

5. Nonobstant toute disposition de la présente Convention :

- a) les pensions et allocations de guerre (y compris les pensions et allocations payées aux anciens combattants ou payées en conséquence des dommages ou blessures subis à l'occasion d'une guerre) provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont exonérées d'impôt dans cet autre État dans la mesure où elles seraient exonérées d'impôt si elles étaient reçues par un résident du premier État;
- b) les pensions alimentaires et autres paiements semblables provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant qui y est assujéti à l'impôt à l'égard de ceux-ci ne sont imposables que dans cet autre État.

ARTICLE 18

Fonctions publiques

1. a) Les traitements, salaires et autres rémunérations similaires, sauf les pensions, payés par un État contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État.
- b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :
  - i) est un national de cet État, ou
  - ii) n'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.
2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux traitements, salaires et autres rémunérations similaires au titre de services rendus dans le cadre d'une activité d'entreprise exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

ARTICLE 19

Étudiants

Les sommes qu'un étudiant, un élève ou un stagiaire, qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

ARTICLE 20

Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement stable. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre État contractant sont aussi imposables dans cet autre État.

4. Toutefois, lorsque les revenus mentionnés au paragraphe 3 proviennent d'une fiducie, sauf une fiducie qui a reçu des contributions pour lesquelles une déduction a été accordée, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 du montant brut des revenus si les revenus sont imposables dans l'État contractant où le bénéficiaire effectif est un résident.

ARTICLE 21

Élimination de la double imposition

1. En ce qui concerne la Pologne, la double imposition est évitée de la façon suivante :
  - a) lorsqu'un résident de la Pologne reçoit des revenus qui sont imposables au Canada conformément aux dispositions de la présente Convention, la Pologne exonère ces revenus de l'impôt sous réserve des dispositions de l'alinéa b);
  - b) lorsqu'un résident de la Pologne reçoit des revenus ou des gains en capital qui, conformément aux dispositions du paragraphe 4 de l'article 6, de l'article 10, 11, 12 ou 13 ou du paragraphe 4 de l'article 20, sont imposables au Canada, la Pologne accorde sur l'impôt qu'elle reçoit sur les revenus ou les gains en capital de ce résident une déduction d'un montant égal à l'impôt payé au Canada. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, qui est imputable aux revenus ou gains en capital provenant du Canada;
  - c) lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident de la Pologne reçoit sont exonérés d'impôts en Pologne, la Pologne peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur les autres éléments du revenu de ce résident, tenir compte des revenus exonérés;
  - d) lorsque, conformément au paragraphe 6 de l'article 10, au paragraphe 8 de l'article 11 ou au paragraphe 8 de l'article 12, les revenus qu'un résident de la Pologne reçoit sont imposables au Canada sans restriction, les alinéas a) et b) ne s'appliquent pas.
2. En ce qui concerne le Canada, la double imposition est évitée de la façon suivante :
  - a) sous réserve des dispositions existantes de la législation canadienne concernant l'imputation sur l'impôt canadien payable de l'impôt payé dans un territoire en

dehors du Canada et de toute modification ultérieure de ces dispositions – qui ne portent pas atteinte au principe général ici posé – et sans préjudice d'une déduction ou d'un dégrèvement plus important prévu par la législation canadienne, l'impôt dû en Pologne à raison de bénéfices, revenus ou gains provenant de la Pologne est porté en déduction de tout impôt canadien dû à raison des mêmes bénéfices, revenus ou gains;

b) lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident du Canada reçoit sont exonérés d'impôts au Canada, le Canada peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur d'autres revenus, tenir compte des revenus exonérés.

3. Pour l'application du présent article, les bénéfices, revenus ou gains d'un résident d'un État contractant qui sont imposables dans l'autre État contractant conformément à la présente Convention sont considérés comme provenant de sources situées dans cet autre État.

ARTICLE 22

Non-discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment à l'égard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes physiques qui ne sont pas des résidents d'un des États contractants ou des deux États contractants.
2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité.
3. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.
4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative qui est plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents d'un État tiers.
5. Au présent article, le terme « imposition » désigne les impôts visés par la présente Convention.

ARTICLE 23

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un des États contractants ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, adresser à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 22, à celle de l'État contractant dont elle est un national, une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Pour être recevable, cette demande doit être présentée dans un délai de trois ans à compter de la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.
2. L'autorité compétente mentionnée au paragraphe 1 s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. Tout accord est mis en œuvre quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.
3. Un État contractant ne peut rectifier le revenu d'un résident de l'un ou l'autre des États contractants en y incluant des éléments de revenu qui ont déjà été inclus dans le revenu dans l'autre État contractant, après l'expiration des délais prévus par son droit interne et, en tout cas, après l'expiration de neuf ans à compter de la fin de la période imposable à laquelle les revenus en cause ont été attribués. Le présent paragraphe ne s'applique pas en cas de fraude ou d'omission volontaire.
4. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.
5. Les autorités compétentes des États contractants peuvent se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention et peuvent communiquer directement entre elles aux fins de l'application de la Convention.

ARTICLE 24

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour l'application des dispositions de la présente Convention ou pour l'application ou l'exécution de la législation interne des États contractants relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.
2. Les renseignements reçus par un État contractant en vertu du paragraphe 1 sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement d'impôts, par les procédures concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts ou par la surveillance de ceux-ci. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.
3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :
  - a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;
  - b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;
  - c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel, un procédé commercial ou des renseignements, dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément au présent article, l'autre État contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés même si cet autre État peut ne pas en avoir besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 mais en aucun cas ces limitations ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

5. En aucun cas les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent au droit de propriété d'une personne.

ARTICLE 25

Membres des missions diplomatiques ou permanentes et postes consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou permanentes ou postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.
2. Nonobstant les dispositions de l'article 4, la personne physique qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État contractant qui est situé dans l'autre État contractant ou dans un État tiers est considérée, pour l'application de la Convention, comme un résident de l'État accréditant seulement, à condition qu'elle soit soumise dans l'État accréditant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de son revenu, que les résidents de cet État.
3. La présente Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État tiers ou d'un groupe d'États, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un État contractant et ne sont pas soumis dans l'un ou l'autre des États contractants aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de leur revenu, que les résidents de ces États.

ARTICLE 26

Dispositions diverses

1. Les dispositions de la présente Convention ne peuvent être interprétées comme limitant d'une manière quelconque les exonérations, abattements, crédits ou autres déductions accordés par la législation d'un État contractant pour la détermination de l'impôt prélevé par cet État.

2. Aucune disposition de la Convention ne peut être interprétée comme empêchant un État contractant de prélever un impôt sur les montants inclus dans le revenu d'un résident de cet État à l'égard d'une société de personnes, d'une fiducie, d'une société ou d'une autre entité dans laquelle le résident a une participation.

3. La Convention ne s'applique pas à une société, à une fiducie ou à une autre entité qui est un résident d'un État contractant et dont une ou plusieurs personnes, qui ne sont pas des résidents de cet État, sont les bénéficiaires effectifs ou qui est contrôlée, directement ou indirectement, par de telles personnes, si le montant de l'impôt exigé par cet État sur le revenu ou la fortune de la société, fiducie ou autre entité est largement inférieur au montant qui serait exigé par cet État (compte tenu de toute réduction ou compensation du montant d'impôt effectuée de quelque façon que ce soit, y compris par remboursement, contribution, crédit ou déduction accordé à la société, fiducie ou autre entité ou à toute autre personne) si une ou plusieurs personnes physiques qui étaient des résidents de cet État étaient le bénéficiaire effectif de toutes les actions de capital de la société ou de toutes les participations dans la fiducie ou autre entité, selon le cas.

4. Au sens du paragraphe 3 de l'article XXII (Consultations) de l'Accord général sur le commerce des services, les États contractants conviennent que, nonobstant ce paragraphe, tout différend entre eux sur la question de savoir si une mesure relève de la présente Convention ne peut être porté devant le Conseil sur le commerce des services, tel qu'il est prévu par ce paragraphe, qu'avec le consentement des deux États contractants. Tout doute au sujet de l'interprétation du présent paragraphe est résolu en vertu du paragraphe 4 de

l'article 23 ou, en l'absence d'un accord en vertu de cette procédure, selon toute autre procédure convenue par les deux États contractants.

5. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme empêchant un État contractant de percevoir, sur les revenus d'une société imputables à un établissement stable dans cet État, ou les revenus imputables à l'aliénation de biens immobiliers situés dans cet État par une société qui exerce des activités dans le domaine des biens immobiliers, un impôt qui s'ajoute à l'impôt qui serait applicable aux revenus d'une société qui est un national de cet État, pourvu que l'impôt additionnel ainsi établi n'excède pas 5 p. 100 du montant des revenus qui n'ont pas été assujettis à cet impôt additionnel au cours des années d'imposition précédentes. Au sens de la présente disposition, le terme « revenus » désigne les revenus imputables à l'aliénation de biens immobiliers situés dans un État contractant qui sont imposables par cet État en vertu des dispositions de l'article 6 ou du paragraphe 1 de l'article 13 et les bénéfices, y compris les gains, imputables à un établissement stable situé dans un État contractant, pour l'année ou pour les années antérieures, après déduction de tous les impôts, autres que l'impôt additionnel visé au présent paragraphe, prélevés par cet État sur ces bénéfices.

ARTICLE 27

Entrée en vigueur

1. Chacun des États contractants notifie à l'autre par écrit, par la voie diplomatique, l'accomplissement des mesures requises par son droit interne pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La présente Convention entre en vigueur à la date de la dernière de ces notifications et ses dispositions sont applicables :

a) en Pologne :

i) à l'égard des impôts retenus à la source, sur le revenu reçu le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention,

ii) à l'égard des autres impôts, sur le revenu reçu au cours de toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) au Canada :

i) à l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non-résidents, ou portés à leur crédit, le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur la Convention,

ii) à l'égard des autres impôts canadiens, pour toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

3. La *Convention entre le gouvernement du Canada et le gouvernement de la République populaire de Pologne en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune*, signée à Varsovie le 4 mai 1987 (ci-après appelée la « Convention de 1987 »), cesse d'avoir effet à la date où la présente Convention entre en vigueur conformément aux dispositions du paragraphe 2.

4. La Convention de 1987 prend fin à sa dernière date d'effet conformément au paragraphe 3.

5. Nonobstant les dispositions du présent article, les dispositions du paragraphe 3 de l'article 9 et des articles 23 et 24 de la présente Convention ont effet à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention, quelle que soit la période imposable à laquelle la question se rapporte.

ARTICLE 28

Dénonciation

La présente Convention reste en vigueur indéfiniment, mais chacun des États contractants peut, jusqu'au 30 juin de toute année civile suivant celle de son entrée en vigueur, donner par la voie diplomatique un avis de dénonciation écrit à l'autre État contractant. Dans ce cas, la Convention cesse d'avoir effet :

a) en Pologne :

- i) à l'égard des impôts retenus à la source, sur le revenu reçu le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'avis de dénonciation est donné,
- ii) à l'égard des autres impôts, sur le revenu reçu au cours de toute année d'imposition commençant le ou après le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'avis de dénonciation est donné;

b) au Canada :

- i) à l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non-résidents, ou portés à leur crédit, après la fin de cette année civile,
- ii) à l'égard des autres impôts canadiens, pour toute année d'imposition commençant après la fin de cette année civile.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leur gouvernement respectif, ont signé la présente Convention.

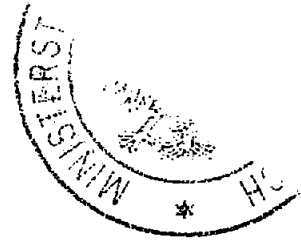
FAIT en double exemplaire à *Ottawa*, ce *14* jour de *Mai* 2012, en langues polonaise, anglaise et française, chaque version faisant également foi.

POUR LA RÉPUBLIQUE
DE POLOGNE

POUR LE CANADA

Zenon Koriniak-Kanzyr

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/odpisem

Warszawa, dnia 28.05.2012.

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawno-Traktatowego

Lech Mastdierz

Warszawa, 31 lipca 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 1758 - 10 - 12/akr/40

SM-1430

dot.: RM-10-76-12 nowy tekst z 25.07.2012 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z pismem nr DPT 2262/10/08/12/JS/108755 z dnia 23 lipca 2012 r., przekazującym do rozpatrzenia Radzie Ministrów wnioski Ministra Finansów o ratyfikację, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu wraz z Protokołem, podpisanych w Ottawie dnia 14 maja 2012 r., w załączeniu przekazuję opinię o zgodności projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji wraz z Protokołem z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

DRR
03-108-2012

Warszawa, 21 lipca 2012 r.

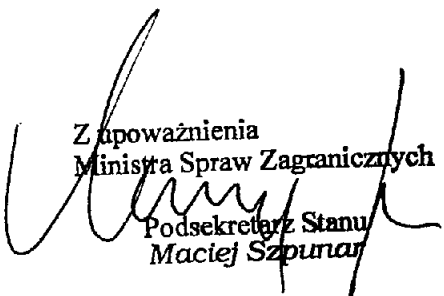

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 1758 - 10 - 12/akr/ 4
SM-1430

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rzeczypospolitą Polską a Kanadą w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu wraz z Protokołem, podpisanych w Ottawie dnia 14 maja 2012 r. wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji Konwencji wraz z Protokołem nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar